Het informatieblad voor Nederlanders in Frankrijk December 2015 | Nummer 111

Drop of Stroopwafels

Coluche

Dertig jaar Resto's du Coeur 11

Nederlandse tand-arts in Bergerac 5

Villa Arnaga 21

Automne en Dordogne 26

U woont in Frankrijk en u bent verplicht verzekerd bij het Franse "ziekenfonds" CPAM? Dan is het goed te weten dat de CPAM uw ziektekosten slechts ten dele vergoedt. Een aanvullende verzekering ("mutuelle") kan wenselijk zijn.

De Franse wetgeving staat aan particulieren toe een collectieve verzekering af te sluiten uitsluitend op voorwaarde dat zij zich in een vereniging hebben verenigd. Daarvoor is de CMU^NF*^ in het jaar 2000 opgericht. Een groot aantal in Frankrijk wonende Nederlanders maken gebruik van deze mogelijkheid voor een collectieve aanvullende ziektekostenverzekering, die door tussenpersoon Assurances Secara 3000** is ondergebracht bij verzekeraar April International. Naast de opties voor 150% en 300% dekking van de met de CPAM overeengekomen tarieven biedt Assurances Secara 3000 u ook de mogelijkheid om een goedkopere polis af te sluiten, die alleen de kosten voor ziekenhuisopname dekt. Een aanvullende optie voor werelddekking, aanbevolen voor reizen buiten Europa, behoort ook tot de mogelijkheden.

De meest uitgebreide collectieve zorgverzekering vindt u bij Assurances Secara 3000

Voor een juist advies over de diverse mogelijkheden en premies, gelieve bij uw aanvraag uw leeftijd en gezinssamenstelling te vermelden.

Collectief verzekeren betekent voor u:

- aanzienlijk lagere premies
- geen keuring, dus geen uitsluiting
- een polis die is afgestemd op uw situatie
- actuele voorlichting over zorg en verzekering
- een nederlandstalige helpdesk bij de verzekeraar
- belangenbehartiging bij problemen

vraag geheel vrijblijvend een opgave van de voor u gunstige voorwaarden

Stuur uw aanvraag naar:
Peter de Jong
Assurances Secara 3000,
5/7 Place Saint Clément
38480 Le Pont-de-Beauvoisin
of stuur een email naar peter.de.jong@secara.fr.
U kunt ook bellen naar +33(0)4.76.37.05.22

** Club van Medische Uitvoerders voor Nederlanders in Frankrijk*

*** Orias : N° 07 000 448 - www.orias.fr ACPR : 61, rue Taitbout 75436 Paris cedex 09 - www.acpr.banque-france.fr*

Drop of Stroopwafels

Het informatieblad voor Nederlanders in Frankrijk December 2015 | Nummer 111

Nederlands onderkomen voor asielzoekers 14

Nederlandse broers met vastgoed in het Frans dorpje Aubeterre-sur-Dronne (Dordogne/Charente) tonen initiatief om Syrische vluchtelingen op te vangen.

Bierviltje? 18

Wat moet je in een Frans restaurant met een wiebelend tafeltje?

Heel even Kerstmis 29

Een kerstverhaal uit de 'Grande Guerre'.

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	4
Van de voorzitter a.i.	4
Een Nederlandse tandarts in Bergerac	5
Verkeer	8
Algemene Ledenvergadering 2016	8
Bestuursleden gezocht	9
Franse graantjes	10
Restos du Coeur	11
Nederlandse hulp aan asielzoekers	14
Ziek op reis buiten Europa	16
Bierviltje	18
Financieel	19
Weetjes	21, 22, 24
Natuur	23
Computers	25
Culinair	26
Verzekeringen	28
Kerstverhaal	29
Waarom zingen we?	33
Schaakrubriek	34

COLOFON

Uitgever Association Les Amis de Drop of Stroopwafels (Association régie par la loi du 1er juillet 1901 – Décret du 16 août 1901)
Voorzitter a.i. Henk van Elferen
Hoofdredacteur Barend de Ronden
Redactieraad Richard van Tienhoven, Renso Vonk
Redactie Barend de Ronden, 1 Rue du Saint Suaire, 24480 Cadouin, tel. 05 53 57 05 91, redactie@drop-of-stroopwafels.net
Secretaris Richard van Tienhoven, Palisiumpark 11, 6961 KW Eerbeek, tel. 0031 (0)313 84 46 24, secretaris@drop-of-stroopwafels.net
Ledenadministratie, Ans Roelofs, La Mouthe, 24260 Le Bugue, tel. 05 53 09 60 11, administratie@drop-of-stroopwafels.net
Penningmeester Ineke Stagge, 3 Rue du Lot, 46700 Soturac, tel. 09 77 74 31 54, penningmeester@drop-of-stroopwafels.net
Sponsorrubriek Gert Rook, tel. 05 45 23 25 76, sponsoring@drop-of-stroopwafels.net
Webmaster Renso Vonk, tel. 03 24 32 00 96, webmaster@drop-of-stroopwafels.net

Aan dit nummer werkten ook mee: Meta Boreel, Wil de Jong, Anke de Bruyn, Karel Pavlicek, Wim Kruize, Arie Sluimer, Richard van Tienhoven, Rudolph Wijburg, Truus van der Wurf, Els Burger, Peter Hootsen en Theo Voorbij.

Lidmaatschap De lidmaatschapsprijs voor 2015 is € 22. Het lidmaatschap is per kalenderjaar • Lid worden kan via een e-mail aan de secretaris of ga naar de website www.drop-of-stroopwafels.net • Betaling voor het nieuwe jaar voor 1 februari met vermelding van lidnummer. Zie hiervoor de adressticker op uw DoS • Betalen graag met storting op ING (Nederland): IBAN: NL39 INGB 0007 5453 36 te Soturac, Frankrijk t.n.v. Drop of Stroopwafels. Betalen kan ook met een Franse cheque • Opzeggen voor 1 december via e-mail naar administratie@drop-of-stroopwafels.net

Nabestellingen Jaargangen (compleet) 2013 en 2014 kunnen nabesteld worden à € 15,00 per jaargang. Bestellen bij administratie@drop-of-stroopwafels.net of per post bij Ans Roelofs, La Mouthe, 24260 Le Bugue. Betalen graag met storting op ING (Nederland): IBAN: NL39 INGB 0007 5453 36 te Soturac, Frankrijk t.n.v. Drop of Stroopwafels. Betalen kan ook met een Franse cheque.

Sluitingsdata kopij 15 februari, 15 mei, 15 augustus, 15 november. Verschijning is dan een maand later.

De medewerkers van 'Drop of Stroopwafels' werken zorgvuldig aan de informatieverstrekking in dit blad, maar kunnen niet aansprakelijk worden gesteld als blijkt dat het materiaal onjuistheden bevat.

© Drop of Stroopwafels Gedeeltelijke overname is toegestaan mits met bronvermelding.

ISSN 1287-3624, Dépôt Légal. 4e kwartaal 2015, Nr. 111 – Périgueux Directeur de la Publication: Henk van Elferen

Opmaak Ineke Oerlemans, info@iodesign.fr

Oplage 750 exemplaren

IMPRIMÉ PAR SAXOPRINT

Vive la France!

Als ik dit schrijf, is het een kleine week geleden, dat de gruwelen in Parijs zich voltrokken. Aanslagen, die ook de Nederlanders die in dit prachtige land wonen raken. Dat vraagt om solidariteit met de Fransen, in respect voor de rechtstaat, voor de grondbeginselen waar de samenleving hier op gebaseerd is: Liberté, Égalité, Fraternité. Vive la France!

In dit nummer verwelkomen we drie nieuwe schrijvers: Karel Pavlicek, met een leerzaam stuk over de natuurlijke historie van Frankrijk, Rudolph Wijburg, die de computerrubriek voor zijn rekening neemt en Peter Hootsen, die zijn culinaire kennis en kunde aan ons overbrengt.
We verwelkomen Truus van der Wurf terug. Ze vertelt een en ander over de inboedelverzekering. En, ik kreeg vlak voor het sluiten van dit nummer een verrassing toegestuurd: een kerstverhaal uit de eerste wereldoorlog, dat zich afspeelt in l'Alsace.

Verder de vertrouwde onderwerpen als de Franse graantjes, de Weetjes, de Schaakrubriek, Muziek, Financiën en de Boekbespreking.
Naast de vele beroepen die Nederlanders uitoefenen in Frankrijk, treffen we ook een tandarts aan in Bergerac. Nederlanders bieden hun gites aan voor onderdak van asielzoekers, we maken een ritje door de Pyreneeën en komen er eindelijk achter wat bierviltje in het Frans is. Dertig jaar geleden vroeg de komiek Coluche aandacht voor de veel voorkomende armoede, voor het feit dat veel voedsel vernietigd werd terwijl duizenden niet of niet goed te eten hebben. Zo onstonden de Restos du Coeur.

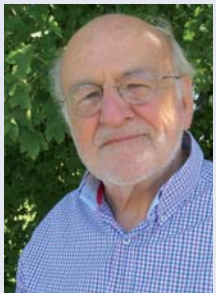

Veel variëteit, ik wens u veel leesplezier, een vredige Kersttijd en een goed begin van het nieuwe jaar.

Barend de Ronden

Van de voorzitter a.i.

Terwijl de bladeren van de bomen hun prachtige herfstkleuren vertonen, zijn we als bestuur van Drop of Stroopwafels alweer bezig met de invulling van de Algemene Ledenvergadering in het voorjaar van 2016. Elders in dit nummer treft u een vooraankondiging aan.
Als oud-hoofdredacteur was ik blij verrast toen ik de laatste Drop of Stroopwafels ontving. Barend de Ronden is met behulp van de nieuwe vormgeefster, Ineke Oerlemans, in de richting gegaan die mij ooit voor ogen stond, maar veranderingen gaan vaak niet van de ene dag op de andere. Maar duidelijk is dat Drop of Stroopwafels in de richting gaat van een echt tijdschrift. Daar ben ik blij mee, waarbij we natuurlijk wel moeten zorgen dat de inhoud de informatie blijft geven waar Nederlanders in Frankrijk behoefte aan hebben. Maar wat verstrooiende berichten zijn natuurlijk ook nooit weg. Kortom, Drop of Stroopwafels is en moet blijven het blad voor en door Nederlanders in Frankrijk.

Wat Frankrijk betreft, u zult in het colofon kunnen lezen dat het adres van de secretaris nu in Nederland is. Richard van Tienhoven en Anne Marie hebben hun huis in Frankrijk verkocht en zijn verhuisd naar Eerbeek. Richard wil graag secretaris blijven, maar maakt plaats als zich een 'Franse' kandidaat meldt. Via internet en e-mail kunnen we op afstand met elkaar communiceren. Richard heeft toegezegd de bestuursvergaderingen lijfelijk bij te wonen. Een consequentie van zijn verhuizing is dat Richard de verzending van Drop of Stroopwafels niet meer kan verzorgen. Het blad vanuit Nederland verzenden is aanmerkelijk duurder dan vanuit Frankrijk. Dit nummer is ingepakt en ter post bezorgd door Meta Boreel, waarvoor wij haar natuurlijk hartelijk danken. Maar Meta gaat volgend jaar ook verhuizen naar Nederland. Dat betekent dus dat wij op zoek zijn naar een lid dat die verzending in Frankrijk wil gaan verzorgen. Bladen in enveloppen doen, etiketten plakken, postzegels op de Nederlandse adressen plakken en op een postkantoor aanbieden. Daarnaast zijn wij als bestuur ook aan het onderzoeken of drukken en verzenden niet door een drukker gedaan kan worden. Dat kan weten we, maar wat kost dat. Een internetdrukker doet het in ieder geval niet. Op de kortgeleden gehouden bestuursvergadering heeft Richard toegezegd dat hij de volgende verzendingen onder zijn verantwoording zal blijven verzorgen. Dus maak u niet ongerust, uw Drop of Stroopwafels blijft u ontvangen.

Elders kunt u ook lezen dat wij op zoek zijn naar bestuursleden. Denkt u een bijdrage te kunnen leveren in het bestuur of bij de verzending van Drop of Stroopwafels, bel ons dan of mail naar voorzitter@drop-of-stroopwafels.net.

Henk van Elferen

Een bezoek aan de tandarts in Frankrijk kan voor een Nederlander gemakkelijk tot taalproblemen leiden. Een Nederlandse tandarts is dan aantrekkelijk. Thomas van der Most (1951) wilde zo'n tien jaar geleden als tandarts in Frankrijk gaan werken.

FOTO: BAREND DE RONDEN

Thomas van der Most

Een Nederlandse tandarts in Frankrijk

Na een mislukte overname van een praktijk in de Var, ging Van der Most terug naar Nederland, en nam een praktijk in Castricum over. Maar Frankrijk bleef kriebelen en na korte tijd ging hij het opnieuw proberen in Frankrijk. Het lukte bij een praktijk in Bergerac.

Waarom wilde u weg uit weg uit Nederland?
"Ik had een bouwpakket gekocht van een zeilbootje voor de kinderen en stond dat op een zondagmorgen te monteren en een beetje te schuren, niet met een herrie makende machine, maar gewoon met de hand. Toen riep iemand uit de buurt: moet dat nou op zondagmorgen? Ik dacht toen: ik wil hier weg, we zitten veel te dicht op elkaar, dat levert een hoop agressie op. Ik wilde een nieuwe start maken met meer ruimte om me heen."

Dat had niets met uw vak te maken?
"Nou, wel een beetje. Ik had gedacht dat ik nog een jaartje of twee zou werken en dat dan het grote genieten zou zijn aangebroken, ik had niet gedacht dat zou gebeuren wat nu gebeurt: ik heb nog nooit zo hard gewerkt als hier.
Ook het idee dat de kinderen tweetalig zouden opgroeien sprak wel aan. (Hij is getrouwd met een docente frans). De kinderen hebben zich in no-time het frans eigen gemaakt."
De financiële crisis had ook toegeslagen in het leven van Van der Most. Een aantal voorzieningen die hij had getroffen voor het pensioen, leverden veel minder op dan verwacht, dus het was nodig om te blijven werken.
"In de praktijk in Castricum had ik een patiënte die me vertelde dat ze een huis had in Frankrijk, ik had haar verteld over de eerdere mislukking, en die zei 'waarom kom je niet bij ons in de buurt. We hebben een tandarts nodig'. Toen heb ik een open sollicitatie gedaan. Ik heb heel wat tandartsen in Dordogne aangeschreven met de vraag of ze een vervanger of iemand in de praktijk er bij nodig hadden. Er waren erbij die tegen hun pensioen aanzaten en de winkel wel wilden verkopen, maar ook mijn huidige collega reageerde en ik kon een paar dagen per week bij hem in de praktijk komen werken. Dat is nu tien jaar geleden. Ik was toen bijna vijfenvijftig en zag het niet meer zitten om nog zelfstandig een nieuwe praktijk te starten met alle investeringen die daar bij komen kijken."

Slechte gebitten, onvoldoende preventie

U komt Frankrijk binnen als tandarts, mocht u aan de slag?
"De papieren waren in orde. Ik moest wel tegenover een groep Franse tandartsen vertellen wat ik kwam doen en dat in goed Frans. Ik moest bewijzen, dat ik me goed in het Frans kon uitdrukken tegenover de patiënten."

Van beduchtheid voor een nieuwe concurrent heeft hij niets ervaren. "Er is een zekere leegloop van tandartsen en de toe-

FOTO: BAREND DE RONDEN

"Een groot manco aan de tandheelkunde hier is dat er geen mondhygiënisten zijn, die bestaan niet."

stroom van tandartsen is niet voldoende. Mijn dagen lopen gemakkelijk vol. De mensen komen van heinde en verre."

Komen ze dan af op een Nederlandse tandarts?
"Ja, de mensen die komen zijn vooral niet-Fransen en die heb ik ook wel graag. De mensen zijn blij dat ze met een Nederlandse tandarts kunnen communiceren en ik ben blij, dat ze niet in het Frans communiceren."
Is het werken als tandarts in het Frans nog steeds moeilijk?
"Een beetje kletsen over koetjes en kalfjes vind ik nog steeds moeilijk. Ik heb ook zat Franse patiënten en gelukkig werk ik met Franse assistentes. Als ik iemand niet begrijp kan ik hen vragen wat iemand precies bedoelt."

Is het zo, dat de toestand van de gebitten in Frankrijk over het algemeen heel slecht is?
"Dat is een groot onderwerp. Als ik een Nederlandse patiënt heb, kan ik er ongezien een assistente bij roepen: kom eens kijken. Een Nederlandse mond is schoon en een Franse mond meestal niet.

In mijn Nederlandse praktijk moest ik twee à drie keer per week een wortelkanaalbehandeling doen. Dan doet een kies dusdanig pijn, dat de zenuw eruit moet. Hier doe ik er twee à drie op een dag. Dat zegt wel iets over de toestand van de gebitten. Een groot manco aan de tandheelkunde hier is dat er geen mondhygiënisten zijn, die bestaan niet.
Het preventieve werk moet de tandarts hier zelf doen, voorlichten hoe je een gebit schoon houdt, leren hoe je moet poetsen, tandsteen verwijderen... Je kunt je afvragen of dat in voldoende mate gebeurt."
Het verschil met de Nederlandse tandheelkunde is, dat een Nederlandse tandarts van zijn praktijk met alles erop en eraan, dus ook de hele basale tandheelkunde, goed kan leven. De Franse tandarts kan daarvan zijn praktijk niet draaiende houden. Er wordt verdiend met het plaatsen van kronen, bruggen en het maken van prothesen. Daarbij bestaat ook een zekere vrijheid voor tandartsen om het eigen tarief te bepalen.

Fransen wachten lang met naar de tandarts gaan. Er moet zich een ernstig probleem voordoen, dan gaan ze wel en dan volgen ze over het algemeen wat de tandarts voorstelt. "En dan wordt er niet hier en daar een kroontje geplaatst, maar drie op een rij."
De sociale zekerheid vergoedt weinig van de wat ingewikkelder behandelingen. Wat vergoed wordt, hangt ook af van hoe iemand verzekerd is via een aanvullende verzekering.

"Ik wil graag dat mensen hun gezondheid, ook hun gebitsgezondheid, behouden. Ik weet dat ik geld verdien aan situaties die mis zijn gegaan."

Eigenlijk zou u brodeloos willen worden?
"Kijk, in China werd de dokter van de keizer betaald zolang de keizer gezond was. Dat is ook een benadering. De Nederlandse tandheelkunde sluit daarbij aan. De toestand van de Nederlandse gebitten is over het algemeen heel goed. Dat komt door de op preventie gerichte zorg. Dat is wat anders dan de curatieve zorg."

Verzekeraars

Er is ook in Frankrijk veel te doen over verzekeraars. "Ik weet daar eigenlijk niet zoveel van omdat ik me er niet in verdiep, maar ik merk bij collega's, dat ze verzekeraars buiten de deur proberen te houden. Er zijn verzekeraars die tandartsen in dienst hebben, die verwijzen hun klanten naar die tandartsen. Die worden inderdaad in de tang genomen. Ze hebben niet meer de vrijheid om te bepalen wat ze nodig vinden. Ze mogen iets kiezen uit een menu van de verzekeraars en alles wat daar buiten valt, dat kan niet. Hoe de patiënt verzekerd is, is dan bepalend voor wat de tandarts mag uitvoeren. Dat is een verkeerd uitgangspunt.
Het komt voor, dat de administratieve afhandeling meer tijd vergt, dan de behandeling zelf. De tandarts moet voor elke behandeling een devis, een offerte, maken, ten minste als het over iets meer gaat dan een gaatje vullen of zo. Daar ontstaat dan vaak discussie over, mensen willen daar uitleg over, dat kost allemaal tijd. Het administratieve deel vraagt relatief te veel tijd."

Niet meteen een zak medicijnen

"Ik heb de ervaring in Frankrijk, dat iedereen alles doet om niet ergens verantwoordelijk voor te zijn. Ik heb nog nooit zoveel antibiotica voorgeschreven in mijn hele tandheelkundige leven in Nederland als in deze paar jaar in Frankrijk. Iedereen wil een recept. Dat krijgt men ook heel vaak, maar heel vaak doe ik het niet. Het medicijngebruik in Frankrijk is ruim drie maal zo hoog als in Nederland. Als ik een tand of een kies getrokken heb, gaat de patiënt de deur uit met een watje op de wond. Bij mijn Franse collega met een antibioticum of een pijnstiller of tenminste met een mondspoelmiddel. Nou zo'n mondspoelmiddel doet helemaal niets. De patiënten vragen er heel sterk om en meestal krijgen ze het ook."

Hij is niet weg van het streven in de Franse gezondheidszorg om als het even kan pijn te voorkomen. "Een beetje napijn is normaal. Ze willen niks voelen. Als ik kan inschatten hoeveel pijn met een behandeling gepaard gaat, is dat vaak een avondje ongemak en dan is het voorbij. Ik zeg: als het zover is kan je een pijnstiller nemen. Maar men wil het voor zijn, mensen willen niets voelen."
Waarom zouden mensen pijn moeten hebben als het niet nodig is?
"Ik denk dat het vooral angst is voor mogelijke pijn. Ik zeg: als het pijn gaat doen, kan je een pijnstiller nemen, dan is het ook voorbij. Niet bij voorbaat."
Pijnpreventie?
"Dat heeft met preventie niets te maken. Dat is mijn idee."
Voelt u zich een beetje een vreemde eend in de bijt te midden van de Franse collega's?
"Ja."
Hebben jullie daar discussie over?
"Daar praten we wel over en daarbij blijft het."
Ze zeggen niet: dit is onze praktijk, het gaat zoals wij het willen, want anders lopen de patiënten weg?
"Nee, nee, wat dat betreft heb ik de vrijheid. Kijk, ik ga natuurlijk ook wel mee met de gedachte waarom pijn leiden als het niet nodig is, maar ik ben heel terughoudend in het voorschrijven van medicijnen. Ik wil niet meegaan met het meegeven van een zak medicijnen voor het geval dat."

"Ik ben heel terughoudend in het voorschrijven van medicijnen. Ik wil niet meegaan met het meegeven van een zak medicijnen voor het geval dat."

U heeft stevige kritiek op de gangbare praktijk hier in Frankrijk. Doet dat niet terug naar Nederland verlangen?
"Als ik precies geweten had wat ik hier zou tegenkomen, had ik de stap niet gezet om hier tandarts te worden. Ik heb ook wel een uitzonderingspositie in de praktijk. We zijn met z'n drieën".
Vind u zich beter dan uw collega's?
"Natuurlijk!" (gelach) •

Carvaggio: de Tandentrekker.

Om nog even aan te denken:

- Het is verboden om met oordopjes van telefoon of geluidsapparatuur in, te rijden in de auto of op de motor. Ook het gebruik van niet in de auto of moterhelm geïntegreerde hands-free-sets is verboden. Toegestaan zijn in de auto of de motorhelm geïntegreerde telefoonsets.
- De gele hesjes moeten 'voor het grijpen' liggen, voor iedere inzittende eentje.
- Het is verboden om binnen een afstand van vijf meter van een oversteekplaats te parkeren. Parkeren op een oversteekplaats zal zwaarder worden bestraft.

Gendarmerie nooit in burger

De Gendarmerie Nationale waarschuwt ons op te passen voor mannen in gewone kleren die pretenderen dat zij 'plainclothes' politie zijn. Ze operen vooral 's ochtends vroeg op de grote toeristenwegen en rijden soms in een bestelwagen met een of ander flikkerlicht. Ze zeggen drugcontroles te doen, schijnen een zaklantaarn in de ogen van hun slachtoffer en hopen ze zo van de wijs te brengen. Dan nemen ze behalve de buit ook graag de sleutels van de auto en de telefoons mee, zodat er geen alarm geslagen kan worden. Onlangs is er een bende aangehouden in Béziers met een grote voorraad gestolen spullen. Kaptein Archaimbault van de Nationale Gendarmerie vertelde laatst op radio France Info dat zij nooit een operatie in burger doen en ook geen niet-herkenbare auto's gebruiken. Ze zijn altijd in uniform. Een pet waar 'Politie' op staat is geen uniform. Hij raadt aan altijd de deur op slot te houden en het raampje dicht, tot u een indentificatie hebt gezien waar u om kunt vragen. En als u iets verdacht vindt belt u 17 of 112, die weten waar controles worden uitgevoerd. *(Meta Boreel)*

Diesel in het verdomhoekje

Als of het Volkswagenschandaal met dieselmotoren nog niet genoeg was. De Assemblee heeft ingestemd met een voorstel van de regering om de dieselaccijns per jaar met een cent te verhogen, naast de aangekondigde verhoging volgend jaar en die van benzine met een cent te verlagen. Dit om de uitstoot van fijnstof en stikstofoxiden (NOx) tegen te gaan. Op de lange duur kan dit betekenen, dat dieselauto's minder populair worden. In Frankrijk rijdt de meerderheid op diesel. Bij de Contrôle Technique zullen de eisen voor diesels worden verzwaard. De stad Parijs overweegt de stad te sluiten voor oudere diesels. Het is onduidelijk of dit ook voor de Périphérique zal gelden. Vrachtwagens zijn vooralsnog vrijgesteld. *(Bron: Trouw, Le Monde, Nederlanders.fr)*

21 mei 2016
Algemene Ledenvergadering 2016

U leest het goed: we zijn alweer bezig met de ALV van volgend jaar. Laten we maar met de deur in huis vallen: de deur van de plek waar de ALV gehouden zal worden staat in Aubazine, niet ver van Brive. Die deur staat op zaterdag 21 mei 2016 voor ons open. Penningmeester, Ineke Stagge en voorzitter a.i. Henk van Elferen zijn begin oktober Hôtel Le St-Etienne gaan bezoeken. Aubazine blijkt een heel mooi vroeg middeleeuws stadje te zijn met een eeuwenoud klooster, waarvan het hotel vroeger onderdeel uitmaakte. We hebben afspraken kunnen maken over de zaal voor de vergadering en de zalen voor de lunch. Het hotel beschikt uiteraard over een ruim aantal kamers, dus u zou zomaar kunnen overnachten. De keuken is van excellente kwaliteit.

Na de vergadering zal door Johan Hoogenberg een voordracht gehouden worden over erfrecht en aanverwante zaken. Een onderwerp dat velen van ons blijkt bezig te houden, dus kom naar Aubazine om op dat terrein wijzer te worden.

In het eerste nummer van 2016 komen wij uitgebreid op de Algemene Ledenvergadering terug en zult u ook het inschrijvingsformulier aantreffen. Noteer alvast in uw agenda voor 2016 de datum **zaterdag 21 mei**. Wij hopen velen van u te ontmoeten. Voor de nieuwsgierigen onder ons, bekijk het hotel en Aubazine op www.le-saint-etienne.com en www.pays-aubazine-beynat.fr.

Het bestuur

Zicht op Aubazine

Herhaalde oproep: Bestuursleden (v/m) gezocht

In het vorige nummer stond een oproep voor nieuwe bestuursleden. We kunnen helaas niet zeggen, dat het storm liep. Daarom nogmaals:

Penningmeester Ineke Stagge en webmaster Renso Vonk treden bij de komende Algemene Vergadering af en stellen zich niet herkiesbaar.
Het bestuur is in gesprek met een eventuele kandidaat voor het voorzitterschap, maar de vacature voorzitter, staat formeel ook open.

Wat van voorzitter en penningmeester gevraagd wordt, veronderstellen we wel bekend.

Van de webmaster verwachten we, dat zij/hij over kennis en vaardigheden beschikt om de website te onderhouden, aan te passen aan nieuwe ontwikkelingen en in overleg met andere bestuursleden inhoudelijk actueel te houden.

Wilt u zich kandidaat stellen: meld dat, graag voor 1 februari 2016, aan de voorzitter a.i. Henk van Elferen: voorzitter@drop-of-stroopwafels.net. Of via telefoonnummer 0553 569435.

Het bestuur

OVER LEZEN
Barend de Ronden

VROUWENMAN
Hans Wentholt

Hans Wentholt woont een groot deel van het jaar in de Ardèche, niet ver van het badplaatsje Vals les Bains. Rond zijn zeventigste is Wentholt begonnen met het schrijven van romans. *Vrouwenman* is de tweede.

'Vrouwenman' is niet hetzelfde als 'rokkenjager', integendeel.
Het is de levensgeschiedenis van Ernest Forrestier. Op 99-jarige leeftijd laat Ernest, die blind is geworden, zijn leven aan zich voorbij gaan. Een leven waarin vrouwen of een vrouw op ieder belangrijk moment een belangrijke, eigenlijk bepalende rol spelen.
Als opgroeiende jongen en adolescent heeft Ernest het moeilijk met het vrouwelijk schoon. Hij durft meisjes niet te benaderen en als hij het dan eens waagt, gaat het mis, tot... hij Nicole ontmoet, met wie hij trouwt, twee dochters krijgt en een gelukkig leven leidt. Zijn carrière ontwikkelt zich voorspoedig. In de tweede wereldoorlog worden beiden actief in het Franse verzet tegen de nazi's. Ernest via de communistische krant *l'Humanité*, Nicole via een groep jonge vrouwen, die illegale activiteiten ondernemen. Ze leven gelukkig, Ernest is gek op zijn vrouw en zijn dochtertjes, tot... hij op een dag Nicole in bed aantreft met een van de dames uit haar verzetsgroep. Nicole heeft zich tot de damesliefde gewend. Na veel gedoe komt Ernest alleen te staan, via een omgangsregeling ziet hij zijn kinderen periodiek.
Zijn verzetsactiviteiten gaan door en hij komt in contact met een Nederlandse spionne, Nicolette, die vanuit Engeland is gedropt in Frankrijk. Tussen hen bloeit een warme hartstochtelijke liefde op, ondanks het leeftijdsverschil van dertien jaar. Na de oorlog gaat de carrière van Ernest bergopwaarts. Hij wordt algemeen gewaardeerd als kunstcriticus, Nicolette maakt carrière als organisatrice van kunstmanifestaties.
Na een aantal jaren besluiten ze na lang wikken en wegen naar Nederland te verhuizen. Ze gaan in Den Haag wonen. Beiden kunnen snel de draad weer oppakken, Ernest wordt ook in Nederland een gevierd recensent. Het leven lacht hem toe, tot... hij een briefje vind van Nicolette, dat ze hem heeft verlaten. De schok is enorm.
Weer later ontmoet Ernest Letty, hoboïste in het Residentieorkest. Ze verlaat om hem, niet door hem, haar man. Ook tussen hen ontstaat een diepe liefde, die blijft en duurt tot het einde daar is.

In de loop van al deze ontwikkelingen wordt Ernest twee keer overvallen door een depressie, de tweede loopt net niet op zelfmoord uit. De depressies worden aangrijpend en soms ontroerend beschreven, de vreugde als het voorbij is ook.

Het boek bevat tal van spannende (verzetsactiviteiten), aangrijpende en soms ook wat wijdlopige passages. Letty plaagt Ernest soms met het feit, dat hij zoveel woorden nodig heeft. Dat heeft hij dan van de schrijver. Het kan soms wel wat compacter. Maar het is een mooi boek. •

Hans Wentholt, *Vrouwenman*, uitgeverij Aspekt, 489 pagina's, € 22,95.
ISBN: 9789461534828. www.uitgeverijaspekt.nl.

Wim Kruize

Franse graantjes

La ferme

Toen ik 18 jaar was, heb ik ervoor gekozen Frans te studeren. Ik heb die keus nimmer betreurd. Maar mijn spreekvaardigheid leek bij de aanvang van die studie helemaal nergens op. Ik had op de middelbare school veel grammatica en veel literatuur voorgeschoteld gekregen, ik had genoten van Molière en Victor Hugo, maar ik kon niet in het Frans zeggen wat 'benzine' betekende. Ik besloot eerst maar eens een jaartje in Frankrijk te werken om zodoende de taal te leren spreken. Dat gebeurde. Ik kwam op een internaat als *moniteur* te werken: als de leerlingen geen les hadden, moest ik op ze passen (spelletjes doen, voetballen, figuurzagen maar ook toezien op opstaan, eten en naar bed gaan). De directeur van de school gaf mij direct in het begin een lijst woorden en uitdrukkingen die de leerlingen niet mochten zeggen. Die woorden en uitdrukkingen waren voor mij ook nieuw, want ze kwamen niet voor bij Molière en Victor Hugo.
Ik geef een paar voorbeelden: *Merde* (verdomme), *je m'en fous* (dat kan me geen donder schelen), *con* (kut), *nom de Dieu* (gvd) en nog veel meer. Een van de jongens (hij heette Bernard en was 11 jaar) probeerde me in het begin al meteen uit: *Monsieur, quelle est la différence entre la Seine et une femme ?* Ik moest het antwoord schuldig blijven, maar het was: *La Seine fait des contours et une femme fait des tours de con.* De jongen werd meteen ingerekend, want ik was immers ingeseind.

Wat de leerlingen ook helemaal niet mochten zeggen, was: *Ferme-la*, dat komt van *Ferme ta gueule* en het betekent 'Hou je smoel'. Ze omzeilden het probleem door te zeggen: *La ferme*. Dan stond de opvoeder die ik was voor het probleem: aanpakken/ingrijpen of niet?

Tussenwerpsels

Het gebruiken van vloeken, bastaardvloeken, krachttermen en verder andere uitroepen, waarschuwingskreten, geluidsnabootsingen enzovoort brengt mij bij het eigenlijke onderwerp waarover ik het dit keer wil hebben: het tussenwerpsel.
Er zijn tien woordsoorten waarvan de gemiddelde leerling er negen aardig kent: werkwoord, zelfstandig naamwoord, bijvoeglijk naamwoord, bijwoord, voornaamwoord, voorzetsel, telwoord, voegwoord en lidwoord. Nummer 10 is het tusenwerpsel. Dat kennen we minder goed.
Een paar voorbeelden in het Nederlands: St! Hé daar! Oké! Ach ach! Kukeleku! Kiekeboe! Hatsekiedee! Foei! Mmm!
Een paar voorbeelden in het Frans: *Fi* (foei)! *Zut* (stik)! *Aïe* (au)! *Allez* (komaan)! *Au feu* (brand!)! *Tant pis* (jammer, pech gehad)!

Dat we minder goed weten wat een tussenwerpsel is, is begrijpelijk, want het komt in grammatica's nauwelijks aan de orde. Het neemt namelijk een heel aparte plaats in en staat een beetje buiten het talige gebeuren van een zin. Het is een zelfstandige taaluiting die niet syntactisch geïntegreerd is. Tussenwerpsels ondergaan over het algemeen geen vormveranderingen. Je kunt ze niet verbuigen noch vervoegen.

Leuk om te weten

Il est marteau = Hij is getikt
J'en suis resté baba = Ik stond paf
(se) prendre un râteau = een blauwtje lopen

Een rijk fenomeen

Maar wat is het tussenwerpsel (in het Frans *interjection*) een rijk fenomeen! Vooral in de spreektaal krioelt het ervan. Het verlevendigt in hoge mate de taal die we spreken. Tussenwerpsels zijn de krenten in de taalpap. Wie een vreemde taal gaat leren, dient zich dan ook op de hoogte te stellen van de tussenwerpsels die bij die taal horen. Een taal zonder tussenwerpsels is als een bruid zonder bruidegom. Het is dus zaak, in ons geval, de tussenwerpsels van de Fransen te leren kennen en heel verstandig ze ook zelf te leren gebruiken.
Er zijn tussenwerpsels die heel veel kunnen uitdrukken. Neem het Franse *Ah !* Slechts één klank, maar wat een nuances:
Ah ! Que c'est beau! (bewondering)
Ah ! Te voilà! (verbazing)
Ah ! Que je vous plains! (meeleven)
Ah ! Que tu es lent ! (ongeduld)
Ah ! Quel plaisir ! (vreugde)
Ah ! Que je souffre ! (pijn)
Soms is het oppassen geblazen bij het onderkennen van een tussenwerpsel:
Gelukkig is hij aanwezig.
(gelukkig = bijwoord)
Gelukkig! Hij is aanwezig.
(gelukkig = tussenwerpsel)
Als troost in het tussenwerpselige leerproces geldt dat veel Franse tussenwerpsels min of meer bekend zijn omdat we ze in het Nederlands al gebruiken:
Oh là là ! Bravo ! Hélas ! Allô ! Enfin ! Adieu ! Attention ! Pardon !
Ik geef nog wat onbekendere maar o zo nuttige tussenwerpsels:
Bah = och kom (ongelovigheid), *Pouah* = bah (afkeer), *Chut* = st (vragen om stilte), *Hein* = is 't niet (begeleidt een vraag), *Ma foi* = heus, werkelijk (om een bewering te onderstrepen), *Par exemple* = nee maar (verbazing), *Tiens* = hé (verbazing), *voyons* = kom nou (ter bemoediging), *Bof* = och (ongeïnteresseerdheid)
Ik heb twee mooie uitsmijters voor het laatst bewaard:
(A la) va comme je te pousse ! = in het wilde weg, lukraak
Vogue la galère ! = Vooruit met de geit! •

Toen de luisteraars op die 26ste september 1985 afstemden op de radiozender Europe 1 voor het dagelijkse programma van de populaire komiek en acteur Coluche, werden ze verrast.

Nu eens niet de provocerende grappen en zinspelingen onder het motto 'humor is altijd tegen de macht', maar een serieuze en emotionele boodschap. Coluche had gezien hoeveel armoede en honger er heerste in Frankrijk terwijl er in die consumptiemaatschappij veel voedsel werd verspild en de Franse en Europese landbouw-overschotten werden vernietigd. Dat bracht hem op het idee om de restpartijen voedsel te gebruiken om maaltijden te bereiden voor de armen en daklozen. In die radio-uitzending

Dertig jaar Restos du Coeur

De strijd van een komiek tegen honger en armoede

deed hij een oproep: "Als er particulieren en bedrijven zijn die willen helpen bij het opzetten van een eetzaal met gratis maaltijden, eerst in Parijs en daarna in de grote Franse steden, dan kunnen we een organisatie starten die om te beginnen tweeduizend tot drieduizend gratis maaltijden per dag verstrekt."

Er kwamen zoveel reacties op die oproep dat twee weken later de stichting Restos du Coeur werd opgericht. Een stichting zonder enige politieke of kerkelijke binding voor voedselhulp aan armen en daklozen. Coluche, zijn mede-werkers, vrienden en collega's zorgden voortdurend voor publiciteit rond de goede zaak en dat werkte. De giften en voorraden stroomden binnen en er meldden zich duizenden vrijwilligers. Op 21 december 1985, vlak voor Kerst, kon het eerste gratis restaurant worden geopend in een tent op een braakliggend terrein in Parijs. Daarna ging het snel: begin januari waren er twintig regionale centra. Coluche reisde ondertussen naar Brussel, naar de EEG, en kreeg daar voor elkaar dat een deel van de Europese landbouwoverschotten ter beschikking van de Restos kwam. Die winter van 1985/86 deelden vijfduizend vrijwilligers meer dan 8,5 miljoen maal-tijden uit. De eerste actie was een groot succes geworden.

Blauwwit gestreepte salopette

Coluche had zich volledig ingezet want hij wist wat armoede was en kende uit eigen ervaring de zelfkant van het leven.

Op 21 december 1985, vlak voor Kerst, kon het eerste gratis restaurant worden geopend…in Parijs.

Michel Colucci, zoals zijn werkelijke naam luidde, werd in 1940 geboren als zoon van een Italiaanse immigrant die jong overleed en het gezin berooid achterliet. De jonge Michel maakte zijn school niet af, had diverse baantjes, was zanger op de caféterrassen en begon tenslotte onder de artiestennaam Coluche een solocarrière als komiek. In een blauwwit gestreepte salopette (tuinbroek) en een geel T-shirt – zijn vaste uitrusting – trad hij met sketches op in zalen, voor de televisie en de radio. Daar had hij veel succes mee bij het grote publiek maar door zijn provocerende houding en scherpe tong joeg hij de autoriteiten tegen zich in het harnas. In de jaren '70 en '80 speelde hij ook in zo'n vijftien bioscoopfilms. De bekendste is *L'aille ou la cuisse* (1976) met Louis de Funès, maar voor zijn rol in een andere film, *Tchao Pantin* (1983), kreeg hij een César voor de beste acteur. Op het hoogtepunt van zijn carrière verdiende Coluche veel geld maar hij vergat nooit zijn armoedige jeugd. "Ik ben geen nieuwe rijke", zei hij eens, "Ik ben een voormalige arme..."

Als boegbeeld en gezicht van Restos du Coeur had hij met verve zijn ideeën in de praktijk gebracht, maar al enkele maanden na de eerste actie moest de organisatie zonder hem verder. In juni 1986 reed Coluche met zijn motor tegen een vrachtauto en overleed ter plekke aan een nekbreuk. Na zijn dood nam zijn weduwe Véronique Kantor het voortouw en samen met een grote groep medewerkers werd Restos du Coeur verder uitgebouwd. Het aantal vrijwilligers groeide en er werden elke winter meer maaltijden verstrekt, dankzij de vele restpartijen voedsel die overheid en commerciële bedrijven beschikbaar stelden.
Op het ogenblik heeft Restos ongeveer zeventigduizend vrijwilligers en jaarlijks worden bijna 129 miljoen maaltijden verstrekt in ruim tweeduizend centra, verspreid over het hele land. Er worden voedselpakketten gedistribueerd, waarmee thuis maaltijden kunnen worden bereid, en de daklozen die geen kookgelegenheid hebben, kunnen aanschuiven bij gratis maaltijden. Er rijden ook Camions du Coeur in de straten van Parijs, die de daklozen een warme maaltijd bezorgen, en daarnaast zijn er de Restos bébé du Coeur, speciaal voor de voeding en medische verzorging van zuigelingen.

Van boven naar beneden: In een Resto, Vrijwilligers, Veronique Kantor,

Coluche: "Ik ben geen nieuwe rijke... Ik ben een voormalige arme."

Werkplaatsen en tuinen

Maar een mens leeft niet van brood alleen. Dat beseften de Restos al in een vroeg stadium van hun actie tegen alle vormen van armoede, de hoofddoelstelling van de stichting. De armen en thuislozen moesten de kans krijgen om weer een wat normaal leven te leiden met een dak boven hun hoofd, werk of andere bezigheden. Een sociale en economische herintegratie voor mensen die daar het geld niet voor hebben. Restos du Coeur groeide zo uit tot een complete sociale organisatie, die door het hele land een dicht netwerk heeft. In de eerste plaats zijn er de opvangcentra voor een verblijf van enkele nachten met sociale begeleiding en eventueel medische en psychologische hulp. Dat lijkt nog erg op de

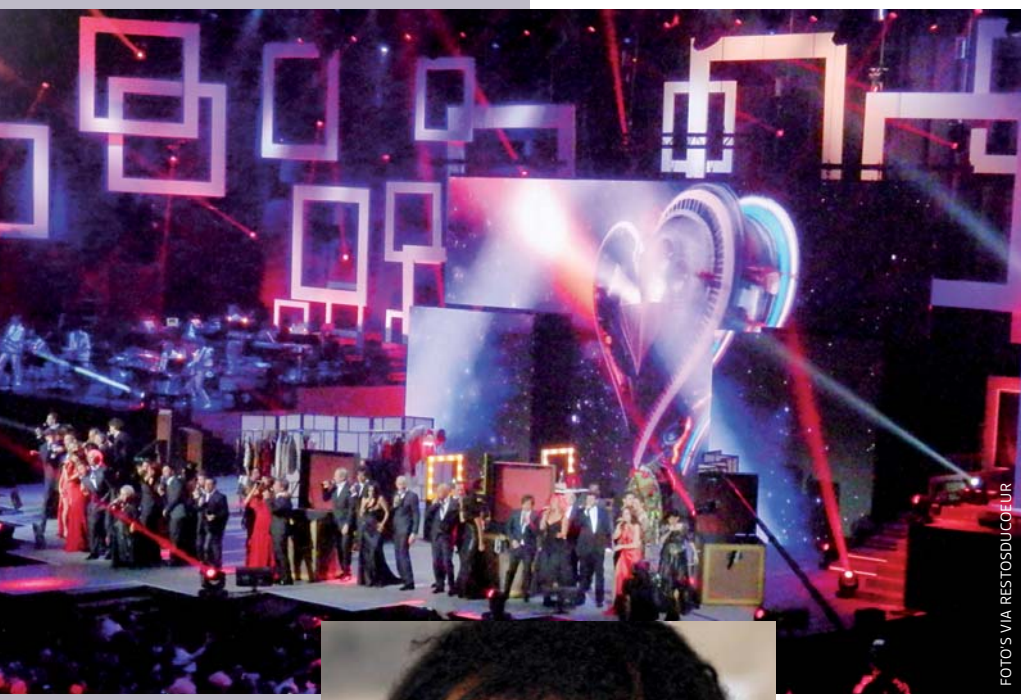

Enfoirés,
Yannick Noah,

Restos du Coeur: niet bij brood alleen...

bekende daklozenasiels. Maar er zijn ook woongemeenschappen, meestal op het platteland, waar de bewoners tijdens een lang verblijf kunnen wennen aan een normaal leven. En bovendien is daar Toits du Coeur, een tak van de organisatie die al honderdduizenden daklozen met weinig geld aan een goedkope woning heeft geholpen. Het gaat dan meestal om alleenstaanden, alleenstaande ouders, werklozen zonder uitkering en gepensioneerden met een minimumuitkering. De HLM (Habitation à Loyer Modéré), de Franse variant van sociale woningbouw, speelt daarin een belangrijke rol. Leegstaande appartementen die vaak achterstallig onderhoud hebben, worden door de HLM beschikbaar gesteld en opgeknapt door werkloze cliënten van Restos. Toits du Coeur houdt toezicht en begeleidt de nieuwe huurders. Voor een herintegratie in de maatschappij – het gevoel er bij te horen – is het ook belangrijk dat werklozen weer aan de slag kunnen. Daarin voorzien de honderden Ateliers du Coeur en Jardins du Coeur, werkplaatsen en tuincentra op min of meer commerciële basis, waar zij onder begeleiding betaald en nuttig werk verrichten. In de Ateliers wordt van alles, meestal ambachtelijk, gefabriceerd en in de Jardins wordt onder andere groente geteeld voor de voedselpakketten van Restos du Coeur.
Er zijn nog veel meer activiteiten die de armen en daklozen moeten helpen bij hun herintegratie. Zoals de vakantieoorden voor gezinnen die nooit van hun leven op vakantie zijn geweest. Maar ook culturele centra, hobbycentra, sportevenementen en bibliotheken. Het probleem van het wijdverbreide analfabetisme hebben de Restos aangepakt met een aantal centra, waar lezen en schrijven kan worden geleerd.

De Loi Coluche

In de dertig jaar van zijn bestaan is Restos du Coeur uitgegroeid tot een omvangrijke organisatie met in alle Franse departementen 119 lokale afdelingen, die zelfstandig opereren maar wel door een handvest gebonden zijn aan de centrale organisatie. Die nationale organisatie houdt toezicht op de verdeling van de voorraden, coördineert de lokale organisaties en leidt de vrijwilligers op. Ondanks de tienduizenden vrijwilligers is er jaarlijks nog 150 miljoen euro nodig om die wijdvertakte organisatie draaiende te houden. Verscheidene overheden, waaronder de EU, dragen ongeveer een derde van de kosten bij. De rest komt van giften van bedrijven – in geld en goederen – en donaties van particulieren. Donateur worden van Restos du Coeur of een gift doen wordt gestimuleerd door de naar de oprichter genoemde Loi Coluche, die bepaalt dat iedereen 75% van het geschonken bedrag mag aftrekken van de (Franse) belasting.

Les Enfoirés

Dan zijn er ook nog de inkomsten van de jaarlijkse benefietvoorstelling door tientallen Franse artiesten, die als Les Enfoirés zorgen voor een weergaloze show. De basis daarvan werd gelegd door Coluche zelf, toen hij in januari 1986 op de televisie verscheen met een aantal zangers en acteurs om aandacht te vragen voor Restos du Coeur. Coluche noemde zijn groep Les Enfoirés, vrij vertaald 'de klojo's', wat een van zijn favoriete uitdrukkingen was. De jonge zanger

en componist Jean-Jacques Goldman schreef voor die gelegenheid het lied *La Chanson des Restos* en dat is nog steeds de herkenningsmelodie van de show, gezongen met op de achtergrond een metershoog portret van Coluche. Na een wat aarzelend begin gingen steeds meer artiesten meedoen en Les Enfoirés is nu in Frankrijk een begrip geworden. Een uitstalkast van de Franse amusementswereld met bekende en beroemde artiesten, die in het dagelijks leven elkaars concurrenten zijn maar dan met kennelijk plezier samen zingen, dansen en acteren. De meesten hebben zo de smaak te pakken gekregen dat ze jaar na jaar te zien zijn, zoals Patrick Bruel, Muriel Robin, Maxime Le Forestier, Patricia Kaas, Liane Foly, Garou, Michèle Laroque, Pascal Obispo, Julien Clerq en de zanger en voormalige tennisster Yannick Noah.
Elk jaar in januari geven Les Enfoirés een nieuwe show, steeds in een andere Franse stad. In 2016 – van 20 tot en met 25 januari – is Paris Bercy aan de beurt. Enkele weken later wordt de voorstelling uitgezonden door de televisiezender TF1 en dat is met rond de 12 miljoen kijkers het grootste mediaspektakel van de Franstalige wereld. Van de show worden ook, in een miljoenenoplage, cd's en dvd's gemaakt. De opbrengst daarvan, van de voorstellingen en de uitzendrechten gaat naar Restos du Coeur. Dat leverde vorig seizoen 23 miljoen euro op.

Een nationale figuur

Coluche heeft maar weinig meegemaakt van al die successen. Toch is hij het gezicht van Restos du Coeur gebleven: in alle centra hangt zijn portret aan de muur. Bovendien is de omstreden komiek postuum een nationale figuur geworden, naar wie straten, pleinen en parken zijn genoemd. Parijs, de stad waar hij geboren werd, waar hij zijn eerste Resto stichtte en nog geen jaar later werd begraven, was daar rijkelijk laat mee. Pas in 2006, twintig jaar na zijn dood, werd een kruispunt in het 13e arrondissement omgedoopt in Place Coluche. Een eerbetoon aan de man die met zijn grote mond honger en armoede bestreed. En de kanslozen weer een kans gaf. •

Een gift of donatie overmaken aan Restos du Coeur?

Ga naar www.restosducoeur.org en klik rechtsboven op 'faire un don en ligne'. De schenking kan voor 75% worden afgetrokken van de Franse belasting. Niet, zoals in Nederland, van het belastbaar inkomen maar van de te betalen inkomstenbelasting. Veel voordeliger dus!

Nederlandse broers met vastgoed in het Frans dorpje Aubeterre-sur-Dronne (Dordogne/Charente) tonen initiatief om Syrische vluchtelingen op te vangen.

Nederlandse hulp aan asielzoekers

Dat was ver voor de gruwelen in Parijs gebeurden. De houding ten opzichte van vluchtelingen zal er wellicht door veranderen. Bij het schrijven hiervan (17 november), kan daar nog niet veel over worden gezegd. Nu is Frankrijk niet erg populair onder vluchtelingen, door de strenge en trage procedure en het lage percentage asielaanvragers, dat wordt toegelaten. Frankrijk heeft zo'n dertig opvang plekken, die ieder aan ongeveer duizend mensen plaats bieden. Die zitten wel vol, maar de nieuwe instroom is relatief laag. Toen Duitsland enorme aantallen binnen kreeg, stuurde Frankrijk bussen om mensen op te halen, die kwamen grotendeels leeg terug. Men wil liever niet naar Frankrijk.

Er zijn ook in Frankrijk veel particuliere initiatieven om vluchtelingen op te vangen. Op veel plaatsen zijn verenigingen opgericht van mensen die zich inzetten om een aantal gezinnen die al toegelaten zijn op te vangen. Gezinnen, voor alleenstaande mannen schrikt men veelal terug.

De broers Oege en Michiel Bakker zijn eigenaar van een bijzonder appartementencomplex, genaamd l'Hôpital St. Francois, in Aubeterre-sur-Dronne, op de grens van Charente en Dordogne. In dit magnifieke gebouw uit de XIVe eeuw hebben zij vier authentieke appartementen gerealiseerd voor vakantiegangers. Gezien de huidige vluchtelingenproblematiek willen de gebroeders Bakker hun verantwoordelijkheid nemen en willen hun appartementen – voor onbepaalde tijd of in overleg – aanbieden voor de opvang van Syrische vluchtelingen. De ruimte is geschikt voor ca. 16 tot 20 personen, verdeeld over de vier appartementen. In het gebouw bevindt zich ook nog een ge-

Links: Oege (l) en Michiel Bakker.

Midden: Hôpital St. François.

Onder: Asielopvangcentra in Frankrijk.

meenschappelijke (ontspannings-) ruimte en er is een tuin met terras. Afhankelijk van de geldende procedures en de toestemming van de burgemeester van Aubeterre-sur-Dronne zal bekeken worden of het plan ook daadwerkelijk gerealiseerd kan worden.

Hoe pak je zoiets aan?

Om te beginnen hebben Oege en Michiel de elf verenigingen in de Charente aangeschreven. Tot hun verbazing reageerde niemand. Dan het maar hoger op zoeken. Ze schreven een brief aan president Hollande. Korte tijd later kwam er een brief terug van de kabinetschef van de president, met gelukwensen voor hun initiatief en de mededeling dat de prefectuur van Charente was geïnformeerd. Dat had tot gevolg dat er bericht kwam van de prefect, dat er een contactpersoon was aangewezen met wie over de verdere gang van zaken overlegd kan worden. Ook de burgemeester van Aubeterre moest nog voor het plan worden gewonnen, ondanks zijn aanvankelijk geringe enthousiasme. De prefectuur beslist wie waar wordt geplaatst. Berichten in Sud-Ouest en op Nederlanders.fr zorgden voor publiciteit.

Hoe is het idee ontstaan?

Oege Bakker heeft als geoloog voor Shell in Syrië gewerkt. “Mijn ervaring is, dat het heel open, vrijdenkende mensen zijn, met verdraagzaamheid voor andere geloven. Als er gezinnen met kinderen komen, zouden ze hier heel goed kunnen integreren. Ze zijn in het algemeen goed opgeleid, de kinderen kunnen naar school, dat is ook goed voor het dorp, want ze kunnen wel wat leerlingen gebruiken.”

Er is accommodatie voor vier gezinnen. In het gebouw zijn twee appartementen voor zes personen, een voor vier en een voor twee.

Hoe moet het op de wat langere termijn?

Het gebouw wordt eventueel voor onbepaalde tijd ter beschikking gesteld, verhuren kan dan niet meer. Oege Bakker: “We willen onze kosten eruit hebben.”
De reacties in het dorp zijn wisselend, maar de gebroeders Bakker hebben goede moed.
De prefectuur heeft dingen ingang gezet en een stichting aangewezen, die de zaak verder coördineert. Het departement wil, dat bij het aanbod van woonruimte ook sociale begeleiding is verzekerd. Oege Bakker: “Het gaat door, maar het gaat langzaam.” •

Els Burger

Het is mogelijk, dat u automatisch verzekerd bent voor ziektekosten buiten Europa, als u een bepaald soort creditcard – carte bancaire – van uw Franse bank heeft. Lees hieronder het relaas van mevrouw Els Burger, dat we uit "'ANM Nieuws', het blad van de Nederlandse vereniging in de Midi, mogen overnemen.

Gezicht op Fez

Ziektekosten op reis buiten Europa: Verzekeren via uw bank?

Het bestuur van de FANF, de koepel van Nederlandse verenigingen in Frankrijk, maakt zich bij monde van bestuurslid Guido Smoorenburg de laatste tijd zorgen over het gebrek aan dekking van Franse reisverzekeringen als u medische kosten maakt tijdens een reis buiten Europa. Ook al hebt u zich verzekerd, dan nog betaalt de verzekeraar niet uit. Dat schijnt te maken te hebben met een ruzie tussen het CVZ (tegenwoordig ZiN, Zorginstituut Nederland) en de CPAM over wie wat mag doen. En een ruzie tussen instanties, daar kun je als individu maar beter niet tussen zitten...

Een botanische reis naar Marokko

Nu hebben mijn echtgenoot Peter en ik dit voorjaar een ervaring opgedaan die mogelijk voor u interessant is, met name als u zich zorgen maakt over dit punt. Dat zit zo: wij gingen op reis naar Marokko, een land buiten de EU. Het was een botanische reis en omdat botanie tegenwoordig een soort exotisch vermaak is waar een normaal mens niet aan mee doet, liep de organisatie via een reisbureautje in Turkije. Dat betekende dat we zelf een reisverzekering moesten afsluiten. Dat kon niet via hen. Toen we daarvoor bij het reisbureau in Brignoles waren, zei de lieve dame die ons te woord stond dat we misschien al verzekerd waren via onze carte bancaire! Kijkt u maar eens op de achterkant zei ze. En inderdaad, op de achterkant van onze Mastercard, verkregen via onze rekening bij de Credit Agricole, stond gedrukt: ASSISTANCE MEDICALE, met een 09-telefoonnummer. Daar hadden we nooit op gelet! Ik ben voor de zekerheid natuurlijk gaan bellen met de bank en daar zeiden ze dat mijn kaart inderdaad volledige dekking van ziektekosten gaf, inclusief repatriëring indien noodzakelijk. Een extra reisverzekering was dus niet nodig. Wel voor annulering of diefstal, maar daar hadden we het nu niet over.

En toen ging het mis

Goed, we gingen dus op reis en zagen allerlei bijzondere planten en schitterende vergezichten. Marokko is echt een heel mooi land. Maar helaas, op een van de laatste dagen viel Peter op een bijzonder ongelukkige manier op een betegeld terras en brak zijn rechterheup...

Met een ambulance naar het ziekenhuis in Fes, de dichtstbijzijnde stad, waar onmiddellijk een röntgenfoto werd gemaakt die duidelijk liet zien dat de heup finaal was gebroken. Een collumfractuur heet zoiets in medische taal. Wat nu? De chirurg gaf ons de keus: daar laten opereren of eerst terug naar Frankrijk (daar wonen wij permanent) en dan pas opereren. We kozen voor het eerste, want vervoerd worden met een gebroken heup is geen pretje! Maar hoe zat het met de verzekering? Pas toen dacht ik aan het kaartje, oftewel de carte bancaire! In het administratie kantoor van het ziekenhuis moest een van de medewerkers mij zijn smartphone lenen voordat het 09-nummer doorkwam, maar toen kreeg ik onmiddellijk een vriendelijke en vooral rustige dame aan de lijn (ik was zelf een beetje trillerig van de zenuwen!) die meteen een dossier ging maken en me doorverbond met hun verzekeringsarts. Alweer een dame! Zij hoorde mijn verhaal aan en was het in principe met ons eens dat opereren ter plaatse het beste was, maar wilde toch eerst overleg voeren met de Marokkaanse chirurg. Peter hadden ze inmiddels in een ziekenhuis bed in een eigen kamer gelegd en daar mocht ik ook slapen, op een bank. Een beetje een verzakte bank, maar ik heb die nacht toch als een blok geslapen! Peter hadden ze flink pijnstillers gegeven, dus die hield het ook wel uit. De volgende morgen kwam iemand van de administratie ons vrolijk melden dat alles in orde was met de verzekering! Die zou verder alles regelen, met het ziekenhuis en de chirurg, maar ook met het vervoer terug naar huis. Hoera! Ik hoefde verder niets te doen!

Alles prima geregeld

Ik zal u niet verder vervelen met de details van ons verblijf in Fes, maar alles verliep prima: operatie geslaagd, patiënt knorrig (dat heb je met mensen die nooit ziek zijn en zich nu plotseling heel zielig voelen…) maar gezwind herstellende. Ik leerde Fes een beetje anders kennen dan als toerist en over de telefoon waren familie en vrienden diep onder de indruk van onze avonturen. Na een week mochten we naar huis en toen stond er 's morgens vroeg een ambulance klaar om ons naar Casablanca te rijden. Daar stond een heer met rolstoel op ons te wachten om de patiënt het vliegtuig in te rijden en daar vlogen wij deftig als business class passagiers naar Marseille! En ja hoor, ook daar stonden alweer twee heren gereed, die Peter in een rolstoel naar de ambulance reden en daarna naar huis. Ik had moeite ze bij te houden met onze eigen auto, die we op het vliegveld hadden geparkeerd. Vrienden die ons liefderijk kwamen ophalen hadden eigenlijk niets te doen, het was bijna saai!

Toch nog een rekening

Maar nu weer terug naar het verzekeringsverhaal: van het ziekenhuis hebben we niet één rekening zelfs maar gezien. De hele terugreis is georganiseerd door de verzekeraar, nadat ik over de telefoon aan ze verteld had dat we terug mochten van de dokter. Dat hebben ze eerst gecheckt, want er mocht niets zonder toestemming van de chirurg, maar daarna alweer: alles keurig geregeld en geen rekening gezien!

Terug in Frankrijk vertelde ik dit verhaal aan Guido Smoorenburg, die voorzichtig vroeg of ik misschien al een brief van de bank had gehad? Nee nog niet. Een paar dagen later kwam er toch wel een brief. Met een formulier dat vroeg om onze toestemming aan de verzekeraar om direct contact op te nemen met de CPAM en onze Complémentaire. Zoals alle verzekeraars proberen ze natuurlijk waar mogelijk nog ergens anders verhaal te halen, dat is bekend. Maar moesten wij nu toch zelf nog iets/veel/heel veel betalen? Ik belde nog maar weer het 09-nummer. En ja, zei de dame aan de lijn, ik zou nog een rekening krijgen, niet van hen maar van de CPAM. Maar, zei ze, bij de CPAM gaan de zaken niet erg vlug, dus het kan nog wel een half jaar duren voor u die rekening krijgt. En hoeveel zou dat dan zijn, vroeg ik een beetje zenuwachtig? Nou precies wist ze het niet, maar het zou zo'n 50 euro zijn… Dus daar zijn we nu dan voor aan het sparen…

Kortom, als u hier in Frankrijk een bankkaart hebt bij een Franse bank, loont het de moeite om even op de achterkant van het kaartje te kijken. Staat daar: ASSISTANCE MEDICALE, met een telefoonnummer, dan bent u waarschijnlijk uit de zorgen op reis buiten Europa. Alleen als u naar Syrië wilt, of een ander land in oorlog, dan keren ze niet uit! En naar de Verenigde Staten? Bel voor de zekerheid even het 09-nummer van uw bankkaart. •

Wim Kruize

Bierviltje!

Mijn vrouw en ik zaten laatst met een bevriend echtpaar in een Frans restaurant. Onze tafel wiebelde. Wat doe je dan? Je vraagt aan de ober of hij een bierviltje wil aanbrengen. Je weet niet precies het Franse woord voor 'bierviltje' maar je omschrijft het en het probleem wordt verholpen. Aan tafel rijst daarna natuurlijk de vraag: wat betekent precies een bierviltje in het Frans?

Woordenboeken

Thuisgekomen (in mijn Franse dorp) ging ik eens neuzen in allerlei woordenboeken Nederlands – Frans. Tot mijn verbazing vond ik nauwelijks bevredigende oplossingen in het Frans voor 'bierviltje'. Hier is mijn oogst: *carton*, *sous-bock*, *soucoupe*, *rond de bock*, *rond de feutre*, *dessous-de-verre*, *disque de carton*, *dessous-de-bière*, *tapis de bière*. Met andere woorden: de makers van de woordenboeken hebben kennelijk een probleem met 'bierviltje'!
Vervolgens nam ik mijn altijd hulpvaardige *Nouveau Petit Robert de la langue française* er eens bij. Geen van de genoemde woorden wordt als lemma voor bierviltje genoemd!

Wat zeggen de Fransen?

Wat toen? Ik besloot levende Fransen te raadplegen. Ik stak drie bierviltjes (een rond, een vierkant en een vatvormig) in mijn jaszak en ging mijn Franse dorp in. Zodra ik iemand tegenkwam, liet ik mijn bierviltjes zien en stelde ik twee vragen: "Herkent u dit?" en "Welk woord gebruikt u ervoor?" De aangesprokenen reageerden geïnteresseerd, vonden mijn optreden wel grappig en deden hun uiterste best passende antwoorden te geven. De eerste vraag was geen punt, allen wisten waar het om ging. De tweede vraag was moeilijker. Sommigen, zoals de oud-burgemeester en de voorzitter van het feestcomité, wisten geen woord te bedenken, anderen, zoals de wethouder en de garagehouder, aarzelden, weer anderen, zoals de postbode en de groenteman, antwoordden resoluut.
Ik raadpleegde een kleine veertig dorpsgenoten. Een paar dagen gonsde het dan ook in het dorp van de bierviltjes. Mijn vragen voerden zelfs tot discussies. Och, het was wintertijd en de dorpelingen wilden wel een verzetje. Hier is het resultaat: antwoord schuldig (9x), *sous-bock* (9x), sous-verre (8x), *dessous-de-verre* (8x), *dessous-de-bière* (2x), *dessous-de-bock* (1x), *protège-verre* (1x). Gezien de aarzelingen en de veelsoortige antwoorden, begint het duidelijk te worden waarom de woordenboeken Nederlands-Frans in het duister tastten. Ik heb als voorzichtige conclusie van mijn onderzoekje getrokken dat *sous-bock* de winnaar moet zijn. In *sous-bock* komt tenminste *bock* voor (*bock* = glas bier met een inhoud van ongeveer een kwart liter) terwijl de andere genoemde woorden niet de gewenste precisie leveren. Opmerkelijk is dat de genoemde Petit Robert *sous-bock* niet noemt (misschien moet ik een brief schrijven!) maar dat Wikipédia er behoorlijk wat aandacht aan geeft.

Leve het bierviltje!

De woordenboeken Nederlands-Duits en Nederlands-Engels hebben geen moeite met 'bierviltje'. Ze bieden *Bierfilz* respectievelijk *beermat*.
Als ik nu de woorden 'bierviltje', *sous-bock*, *Bierfilz* en *beermat* op een rijtje zet en me de vraag stel welk van die vier ik het meest geslaagd vind, dan zeg ik onmiddellijk: bierviltje. Dat komt, denk ik, omdat het een verkleinwoord is en alleen als zodanig gebruikt wordt. Meestal vind ik de kneuterigheid van onze talloze Nederlandse verkleinwoorden niet zo'n succes, maar hier voert de knusheid van -tje toch ontegenzeggelijk de boventoon. Het merkwaardige feit doet zich bovendien voor dat 'bierviltje' zelden verkort wordt tot 'viltje' en dan alleen nog wanneer net daarvoor

sprake is geweest van 'bierviltje'. We zijn dus bereid onder bijna alle omstandigheden de lange vorm te gebruiken.
Zijn er synoniemen? Op internet ben ik 'bierkaartje' (niet verwarren met bierkaaitje) tegengekomen maar ik betwijfel of iemand dat ooit gebruikt. Zijn er in enige uithoek van Nederland dialectische varianten? Ik dacht het niet, maar ik houd me natuurlijk aanbevolen voor opmerkingen die eventuele nevenwoorden aandragen. 'Bierviltje'! Ik begin eerbied te krijgen voor die benaming. Zo'n eenduidig woord kom je niet zo veel tegen. Als we bijvoorbeeld 'huis' zeggen, bedoelen we dan een paleis, een bouwval of iets daartussen? Zelfs als we een eigennaam als 'Napoleon' gebruiken, bedoelen we dan de keizer, de minnaar, de overweldiger, de held van Austerlitz of de balling van Sint-Helena? Een woord is niet zo gauw eenduidig, bijna altijd moet de context verheldering brengen. Als iemand 'bierviltje' zegt, dan is verwarring uitgesloten.

Op internet heb ik gelezen dat 92% van de cafébezoekers een bierviltje langer dan 15 seconden bekijkt en dat 75% van de horecagasten langer dan 5 seconden met één of meer bierviltjes speelt. Zou dat komen omdat ze 'bierviltje' zo'n leuk, vertederend en parmantig woord vinden? •

Restitutie sociale lasten

Frankrijk gaat de onterecht geïnde sociale lasten terugbetalen

Al geruime tijd lopen er procedures tegen de heffing van sociale lasten door Frankrijk, ondermeer van personen die onder het Nederlandse zorgstelsel vallen. Het Europees Hof heeft op 26 februari 2015 geoordeeld dat deze premieheffing onrechtmatig is. De *Conseil d'Etat* (het hoogste rechtsorgaan in Frankrijk) heeft dit arrest op 17 april 2015 overgenomen en in de lopende rechtszaak op 27 juli jl. arrest gewezen. Het was daarna wachten op een reactie van de verantwoordelijke minister. Christiaan Eckert, *secretaire d'Etat charge du budget*, heeft op 20 oktober jl. via een persbericht de voorwaarden bekend gemaakt waaronder restitutie van de ten onrechte geïnde sociale premies kan plaatsvinden voor aanslagen opgelegd na 1 januari 2013. Hij merkte daarbij op dat in de heffing van sociale lasten een solidariteitsbijdrage van 2% is begrepen. De heer Eckert stelt dat hierover niet is geprocedeerd en door het Europees Hof hierover geen uitspraak is gedaan. De solidariteitsbijdrage wordt daarom niet gerestitueerd. De restitutie kan daarom ca. 12,9% (2% / 15,5%) lager zijn dan waarom in de bezwaarschriften wordt verzocht. Dit standpunt is zeer discutabel omdat de solidariteitsheffing niet afzonderlijk op de aanslagen wordt vermeld.

De voorwaarden voor restitutie zijn:
- dat aangetoond moet worden dat de sociale lasten zijn betaald en
- dat per jaar bewijs geleverd moet worden dat men in een ander land van de EU zorgpremies heeft betaald.

Indien u bezwaar wilt maken dien dan in elk geval het bezwaarschrift inzake 2012 in vóór 31 december 2015.

Dieselaccijns

De auto spekt de Franse staatskas

Per 1 januari 2016 wordt de dieselaccijns met € 0,03 per liter verhoogd. Per 1 januari 2015 bedroeg de verhoging € 0,04 per liter.

Aangifte *Impôt sur le Revenu* via internet

Vanaf 2016 wordt geleidelijk de verplichting ingevoerd om de aangifte inkomstenbelasting via internet in te dienen. Indien uw revenu *fiscal de référence* over 2014 meer bedraagt dan € 40.000 is die verplichting er al in 2016, de volgende jaren geleidelijke invoering voor lagere inkomens en vanaf 2019 geldt deze verplichting voor alle belastingplichtigen. Deze verplichting geldt uitsluitend indien u toegang tot internet heeft.

Arie Sluimer

GOLF INTERNATIONAL DE LA PREZE

Schitterend gelegen in het heuvelachtige grensgebied van Charente, Dordogne en Limousin, vindt U in de gemeente ROUZÈDE

- een18 holes Champions Course
- een 18 holes Pitch and Putt
- voortreffelijke oefenfaciliteiten
- een troostrijke 19e hole voor borrel of maaltijd

www.golfdelapreze.com

TEL: 0033(0)545232474

Laurentia PARCELIER
Chargé de Clientele
Axa Epargne et Protection

"Goulat" - 24300 NONTRON
Portable: 06 22 34 39 94
E-mail: laurentia.parcelier@axa.fr
Espace Commercial: 09 70 80 84 24

AXA réinventions / notre métier

SPONSORS

TLMD
Toute la maison Dordogne
entreprise générale du bâtiment

René Horstman
La Clavière
24290 AUBAS
05 53 51 91 07
rene.horstman@free.fr
SIREN 447 953 589

Wij leveren sinds 2003 een totaalpakket in renovatieprojecten van A tot Z, waarin u alle expertise onder één dak vindt.
Tevens zijn wij gespecialiseerd in de aanleg van natuurlijke zwemvijvers.

FEU CONCEPTIONS ARCHITECTURALES
SIRET: 51094091900010
INSCRIPTION L'ORDRE: 076174
IR. GERT ROOK ARCHITECT BNA
LA TAUPINIÈRE
16220 ROUZÈDE
T: 0033(0)545232576 M: 0033(0)695560124 E: gertrook@orange.fr

Als Nederlands architect, eveneens ingeschreven bij de Franse "L'ORDRE", kan ik voor U verzorgen:

- SCHETSPLANNEN
- VISUALISATIES
- HAALBAARHEIDSSTUDIES
- VERBOUWADVIEZEN
- NIEUWBOUWPLANNEN
- AANVRAGEN BOUWVERGUNNING

Joanna Bos Vertaal Service
Beëdigd vertaalster/tolk verbonden aan het Hof van Toulouse. Vertaling Engels, Frans, Nederlands, voor heel Frankrijk, redactie van uw officiële documenten.
joannabos4@gmail.com 06 87 60 44 66 05 53 40 05 28

Lid worden?
www.drop-of-stroopwafels.net
klik op de homepage "lid worden"

Nederlandstalige architecten en ingenieurs
aankoopbegeleiding, inspecties
vergunningen en toezicht
www.maisondesmaitres.nl

Arie Sluimer Conseil

Aangiften inkomstenbelasting
Advisering ter zake de tweede woning
Vermogens- en successieplanning
Advisering rondom de pensioen BV en
Overige relevante zaken.

Telefoon: +33(0)553621832
Mobiel: +33 (0)7 80 31 70 07
e-mail: ariesluimerconseil@gmail.com
Identificatie SIRET: 523 983 427 00015

Mouton 24470 Saint-Saud Lacoussière

PC HELP
Dordogne en omstreken
COMPUTER EN INTERNET HULP BIJ U THUIS
- Installatie
- Onderhoud
- Reparatie
- Instructie

24390 TOURTOIRAC
TEL. 06 71 41 55 68
Info@PCHelpweb.fr
www.PCHelpweb.fr

STOM IMMO DORDOGNE
Siret: 534 296 389 00016 RSAC de Perigueux

- Als Agent Commercial voor VAN DEN BERG Immobilier,
- wonend en werkend in de Dordogne,
- Vinden wij altijd wat U ook zoekt!
- Wij hanteren korte lijnen en geven heldere adviezen.
- Begeleiding van A tot Z,
- wij blijven aanspreekpunt, ook na de koop.

www.stom-immo.com +33 (0)6 752 154 55

Villa Arnaga

Het optrekje van Edmond Rostand

Een paar jaar geleden maakten we met vrienden een reis door de Pyreneeën. Het heette een wandelreis, maar voor Max en mij zat dat er niet meer in. Als de anderen wandelden reden wij een tocht en we hebben de meest prachtige dingen gezien!
We begonnen langs St. Jean-Pied-de-Port te rijden. Prachtige stad met al zijn St. Jacques trekkers. Toen reden we naar Campo les Bains, waar we eerst de spa's bekeken en toen ontdekten dat de Village-de-Vacances waar we logeerden min of meer op de grond van Villa Arnaga van Edmond Rostrand lag. Dat betekende voor ons niet veel, afgezien van het feit dat we allemaal van *Cyrano de Bergerac* hadden gehoord.
Nadat Rostand dat had geschreven werd hij ernstig ziek en zijn dokter raadde hem aan naar het zachte klimaat van het zuidwesten te gaan. Hij vond het daar heerlijk en liet een enorme villa bouwen in de stijl van de Baskische boerderijen. Met een Engelse tuin, waar ook de gebouwen zijn, waar hij zijn stukken liet uitvoeren. Hij zorgde zelf voor de enscenering. Er is ook een enorme Franse tuin tegen de achtergrond van de Pyreneeën. De tuinen hebben een opknapper gehad en zijn prachtig! Hele mooie bomen ook!
Het huis zelf is weliswaar in boerse stijl, maar prachtig, enorm en vol met aardige interessante details en voor die tijd ook alle moderne comfort. Het is in juli en augustus geopend van 10-19 uur. De hoofdtuinman geeft rondleidingen en vanaf midden juli zijn er voorstellingen. Alles zeer de moeite waard. (Goed voor wie nu al een plan wil maken voor de zomervakantie).

Tussenstation?

Even naar Spanje.

Daarna trokken we de Pyreneeën in over de N134-E7. De anderen maakten een wandeling daarboven met de meest spectaculaire uitzichten. Wij doken de tunnel in en kwamen daar aan de andere kant van de grens bij Canfranc uit. We draaiden, om een paar kilometer terug te rijden naar ons spa-hotel en terwijl wij dat deden zagen we een enorm groot en stijlvol gebouw. We besloten dat voor de volgende dag met de anderen te houden en toen we daar inderdaad kwamen vonden we een niet meer gebruikte spoorlijn, smalspoor, wagons op nog minder gebruikte weggezakte rails, waar de bomen doorheen groeiden en dit prachtige enorme gebouw, waarvan het dak kennelijk niet zo lang gelden was opgeknapt?!
De volgende zomer was er in Bordeaux een tentoonstelling van het Institut Cervantès over dit gebouw en nu weten we wat het is.
Op 27 maart 1970 liep er een electrische goederentrein uit de rails op de lijn van Pau naar Canfranc. Er was iets mis met de stroomvoorziening waardoor de remmen niet werkten. De machinist heeft het overleefd, maar de trein heeft de brug over de Estanguet vernield. Die nog niet is gerepareerd, men hoopt op het jaar 2020. Hierdoor is Canfranc niet meer per spoor bereikbaar en staat dit prachtige gebouw werkeloos. Het werd gebouwd door de architect Eduardo Grasset en in 1928 in gebruik genomen.

Een ander ding dat wij ontdekten in de Pyreneeën was edelweiss. We hadden er vroeger al eens een gentiaan gezien toen we het gebied van de Catharen bezochten, maar de edelweiss heeft ons met stomheid geslagen.
Het is zo Zwitsers!!!

Rodin

Op 12 november opende het Musée Rodin zijn deuren weer, na een zeer grondige opknapbeurt. Het wil nu de wereld laten zien waarin deze artiest werkte. Er is een mooie verzameling van zijn werken, waaronder ook veel uit zijn eigen collectie. Het atelier van Rodin bevond zich destijds in dit paleisachtige gebouw op de Rive Gauche.

FOTO: STEPHEN CARLILE

Elisabeth Louise Vigée Le Brun

In het Grand Palais is een prachtige tentoonstelling van Elisabeth Louise Vigée Le Brun. Het is voor het eerst dat er een tentoonstelling is van haar werk in Frankrijk. Er komen 160 werken vooral uit privé collecties en een paar uitzonderlijke, grote werken uit Versailles.
Deze bijzonder begaafde en producerende schilderes had geen geluk met de mannen in de familie, moest vluchten voor de revolutie omdat ze hofschilderes was en heeft door heel Europa gezworven, al schilderend en tekenend. Zij ging in 1780 met haar man naar Nederland en bestudeerde vooral het gebruik van Rubens van kleuren en vernissen. Zij stierf op haar 86e in Parijs en liet een schat van portretten en landschappen na.
De tentoonstelling gaat na de 11 januari naar het Metropolitan in New York en in juni naar de National Gallery in Ottawa.

Zelfportret

We maken ons de laatste tijd – terecht – veel zorgen over de zeespiegelstijging als gevolg van de opwarming van de aarde. We moeten ons wel realiseren dat deze fenomenen zo oud zijn als de aarde. Een groot deel van Frankrijk is bedekt met afzettingen van voormalige zeeën en dat is zeker in de Périgord en de Quercy het geval.

De geschiedenis van de Franse ondergrond

In dit artikel hebben we voor de namen Périgord en de Quercy gekozen in plaats van de Dordogne en de Lot. De rivieren hebben weliswaar het huidige landschap in overwegende mate bepaald, maar de (geologische) geschiedenis is minstens zo belangrijk. Daarop komen we in het volgende nummer terug.

Een geologisch uitstapje

Heel in het algemeen kan men zeggen dat Frankrijk bestaat uit de verweerde resten van oeroude gebergten die zo'n 300 miljoen jaar geleden werden gevormd. De afgesleten pieken hiervan zijn nu nog zichtbaar zijn als het Armoricaans massief in Bretagne, de uitlopers van de Ardennen in Noord-Frankrijk, de Vogezen en het Centraal Massief. Naast deze oude gebergten vinden we aan de oostgrens de tamelijk jonge Alpen. De Pyreneeën zijn in wezen oude bergmassieven die later – toen 'Afrika' tegen 'Europa' opbotste (± 50 miljoen jaar geleden) opnieuw werden opgedrukt. Met zijn steile hellingen en vaak kloofachtige dalen lijkt dit gebergte daardoor jonger dan 't in werkelijkheid is.
De gesteenten van al deze bergen bestaan uit afzettingen van de oerzeeën en uit gesteenten van vulkanische oorsprong zoals we die veel in de Auvergne vinden.
Al deze gebergten zijn diep in de ondergrond met elkaar verbonden. In die ondergrond vormen de geërodeerde resten als het ware twee diepe schotels, bekkens waarin de oceanen

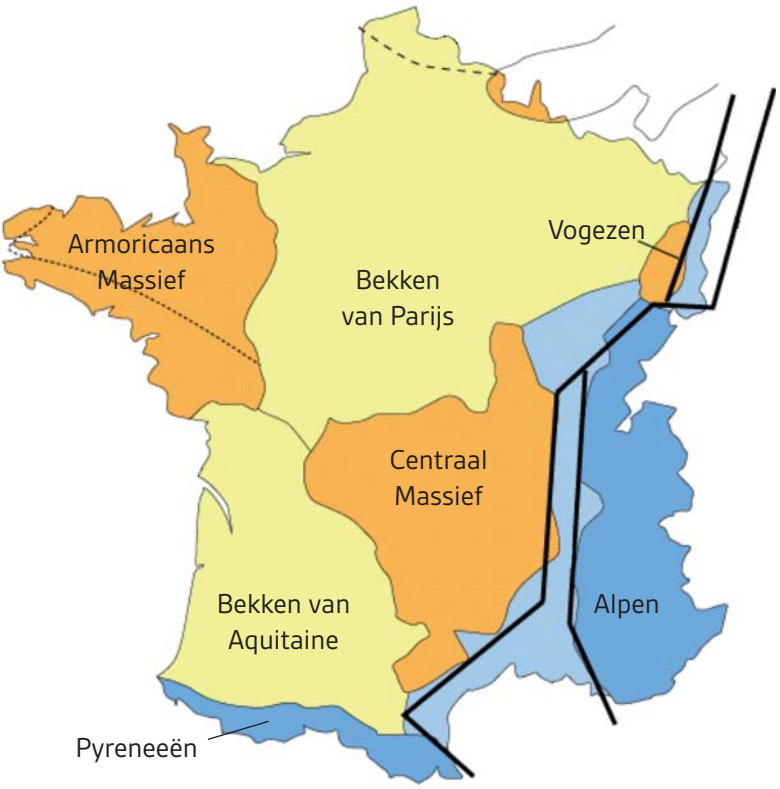

en zeeën later – vooral in het Krijt- en Juratijdperk (± 66 – 200 miljoen jaar geleden) – hun sedimenten afzetten. Deze sedimenten (geologische afzettingen) bestonden grotendeels uit kalkskeletten van zeebewoners die in grootte varieerden van microscopisch kleine schelpjes tot grote, versteende resten van bijvoorbeeld onze 'eigen' Mosasaurus uit het Maastrichtse krijt (zo'n 70 miljoen jaar oud).

Al deze kalkdeeltjes werden in mindere of meerdere mate vermengd met ander organisch materiaal, met zand, klei of modder waardoor uiteindelijk een enorme variatie aan gesteenten en bodemtypen ontstond: van de witte krijtrotsen van Noord-Frankrijk en Zuid-Engeland (beide landen waren nog niet gescheiden door het Kanaal) via harde kalkrotsen en zachtere mergels. Bovenop de kalksedimenten kwamen later soms ook dikke pakketten erosiemateriaal en dit alles werd in de loop van de tijd opgeheven tot plateaus die tot honderden meters boven zee kwamen te liggen.
De eerder genoemde bekkens zijn het Bekken van Parijs en het Bekken van Aquitaine. De zeeën die deze bekkens vulden verdwenen pas zo'n 23 miljoen jaar geleden, in het geologisch tijdperk 'Aquitanien', uit dit gebied. De Périgord en de Quercy zijn nú heuvelrijk. Al deze afzettingen zijn oorspronkelijk in dikke lagen afgezet die later nauwelijks geplooid werden door bewegingen in de aardkost. Ze bleven daardoor zo plat als het Hollandse polderland Dat is nu nog goed te zien vanaf een hoog punt: de horizon is een vlakke lijn. Het zijn de vele rivieren en zijrivieren die er de prachtige dalen in hebben gebeeldhouwd.
In het Bekken van Aquitaine vinden we naast kalk- en mergelplateaus ook andere grote landschappen als 'les Landes' met z'n stranden, duinen en enorme dennenplantages, of de Pyreneeën met z'n groene voetheuvels, of de golvende cultuurgebieden van de Gascogne en de Garonne. Al deze landschappen zijn doorsneden door de Garonne met zijn talloze zijrivieren, waaronder de Dordogne en de Lot.

Het is interessant te vermelden dat de diepe ondergrond nogal wat aardolie (in het noorden) en aardgas (in het zuiden) bevat. Eén en ander geeft uiteraard – en alweer terecht – aanleiding tot verhitte discussies (Gaz de Schiste – schaliegas). Wel of niet boren? In het volgende nummer komen we zoals gezegd terug op de Périgord en de Quercy. •

De 'hagedis' uit Maastricht

De Mosasaurus was een in zee levend reptiel waarvan de eerste fossielen rond 1770 in de Sint-Pietersberg bij Maastricht werden gevonden. De soorten uit het geslacht leefden in het Maastrichtien, het laatste deel van het Krijt, 71,3 tot 65,4 miljoen jaar geleden. De vrij complete schedel van dit tot wel 18 m. grote reptiel maakte deel uit van de verzameling van kanunnik Theodorus Godding, eigenaar van het terrein waar de fossielen gevonden waren.
In 1794 werd Maastricht door de troepen van de Franse generaal Kléber ingenomen. Bij dit leger zat ook de politiek commissaris Augustin-Lucie de Frécine die tijdens de campagne een ware plundertocht hield om kunstschatten en voorwerpen van wetenschappelijke waarde in beslag te nemen en naar Frankrijk over te brengen. Frécine heeft onder andere het fossiel als oorlogsbuit naar Parijs overgebracht waar het tot nationaal erfgoed werd verklaard. Het is nu nog te bewonderen in het Musée National d'Histoire Naturelle in Parijs. (Bron: Wikipedia)

Alzheimer Village

Laurence Rossignol (foto), de Franse minister van Familie en Bejaardenzorg heeft op de World Alzheimer Day bekend gemaakt dat in Les Landes het eerste Franse Alzheimer Village geopend zal worden, waarschijnlijk in 2018.
Het plan is gebaseerd op de Hogewey Stichting in Weesp. Hier worden 152 inwoners, zware Alzheimer patiënten, verzorgd door 250 full- en halftime werkers en vrijwilligers. Ze wonen in 23 verschillende huizen met een of twee verzorgers, Ze doen zoveel mogelijk wat ze vroeger ook deden. Kapper, aardappels schillen, clubjes, de was doen, maar wel onder een wakend oog. Hierdoor blijven ze actiever en hebben minder medicatie nodig. Als het tehuis er eenmaal is, is de verzorging niet duurder dan een gewone traditionele inrichting. •

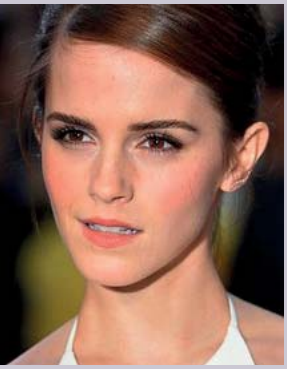

The Beauty and the Beast in Sarlat

In juli werden in Sarlat twee dagen lang opnamen gemaakt voor de nieuwe versie (niet tekenfilm) van de Walt Disney-film *The Beauty and the Beast*. De Sainte Marie kerk zal in de blockbuster te zien zijn.
Emma Watson, de fameuze Hermione Granger uit de Harry Potter films speelt de hoofdrol. De film komt waarschijnlijk in 2017 uit.

Champagne en UNESCO

De huizen, de hellingen en de wijnkelders van Champagne komen op de lijst van 'Nationaal Erfgoed' van UNESCO, de Franse keuken stond daar al!

FOTO: VINCENT BRASSINE

We krijgen allemaal iedere dag de nodige e-mailtjes. Welkome berichten van vrienden of familie, zakelijke mail, maar meestal ook een heleboel reclame. Binnen die laatste categorie kun je onderscheid maken tussen de mailtjes die je krijgt van een bedrijf waar je ooit eens iets gekocht hebt* en echt ongewenste e-mail (spam).

Phishing en andere *spam*

Wist u overigens dat de naam 'spam' komt van een bestaand merk ingeblikt varkensvlees, waarmee in een sketch van de Engelse komische serie Monty Python uit 1970 de spot werd gedreven? Het woord komt in de korte sketch meer dan 130 keer voor als iets waar je niet aan ontkomt...
Het grootste deel van de spam wordt verstuurd door computers die geïnfecteerd zijn met malware ('virussen') en die, zonder dat de eigenaars/gebruikers het weten, deel uitmaken van een zogenaamd 'botnet': een verzameling computers (vaak vele duizenden), die via het internet door criminelen gecontroleerd worden.
Schattingen geven aan dat ca. 80% van alle verstuurde e-mail spam is. Een groot deel van de spam wordt al door de internetproviders tegengehouden, maar lang niet alles. De zogenaamde spamfilters zijn noodgedwongen een compromis: als ze te streng zijn afgesteld, wordt ook een deel van de gewenste e-mail tegengehouden. Een deel van de spam-mail is alleen maar irritant, maar kan op zichzelf geen kwaad. Helaas is er echter ook een categorie die bepaald schadelijk is. Ik wil hiervan twee voorbeelden noemen:

- E-mails met een bijlage die, wanneer u die opent, een schadelijk programmaatje op uw computer installeert of daar anderszins schade aanricht. U krijgt bijvoorbeeld een mailtje van een bedrijf over een bestelling, met als bijlage een factuur. Omdat u geregeld spullen bij dit bedrijf bestelt, vertrouwt u het mailtje en klikt u op de bijlage om deze te

*Deze bonafide reclame kunt u desgewenst stoppen door u uit te schrijven van de verzendlijst, de e-mailtjes horen hiervoor een link te bevatten.

openen... Helaas, het was geen onschuldig PDFje maar een gemeen programmaatje dat alle documenten op uw computer versleutelt: u kunt nergens meer bij, alle foto's weg...

- 'phishing' (komt van 'fishing', er wordt naar u 'gehengeld'): e-mail met daarin een link waarop u verzocht wordt te klikken en die u dan vervolgens naar een website met kwade bedoelingen brengt. Ook deze e-mails lijken meestal afkomstig te zijn van bestaande bedrijven of instanties, bijvoorbeeld uw bank, de EDF, uw Internetprovider of van Facebook. Soms kun je ze herkennen aan enorme spel- of taalfouten. Maar tegenwoordig zijn de meeste phishingmailtjes heel goed gemaakt, compleet met het juiste logo en een beleefde ondertekening van de directeur klantrelaties. Een typisch phishingmailtje vraagt bijvoorbeeld om uw abonnee- of klantgegevens te verifiëren door te klikken op een link in het mailtje. Als u dit doet, komt u op een website die als twee druppels water lijkt op de officiële site van de betreffende instantie. U logt daar dan in met uw gebruikersnaam en wachtwoord... deze worden nu door deze namaakwebsite doorgestuurd naar de boeven. Misschien ook andere gegevens die u hebt ingevuld (credit card-nummer, geboortedatum... Er is niet veel fantasie voor nodig om te bedenken wat kwaadwillenden hier mee kunnen aanrichten.

Wat kunt u er tegen doen?

1. Zorg dat uw computer up-to-date is: uiteraard Windows en uw anti-virusprogramma, maar ook hulpprogramma's als Adobe Flashplayer en Adobe Reader.
2. Open niet zomaar bijlages bij een e-mailtje. Als u twijfelt: weggooien. Anders op zijn minst verifiëren wat voor soort bestand het is (.pdf is het meest voorkomende formaat voor documenten zoals facturen) en eventueel scannen met uw virusscanner voordat u het opent.

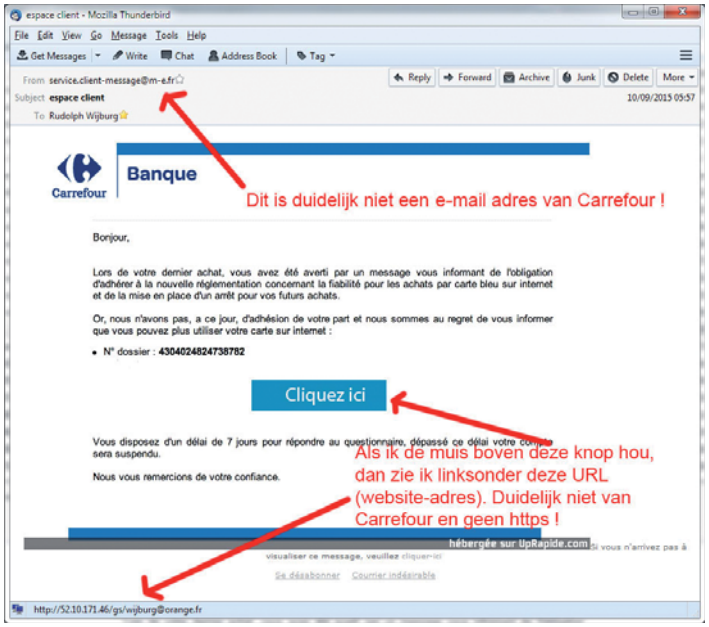

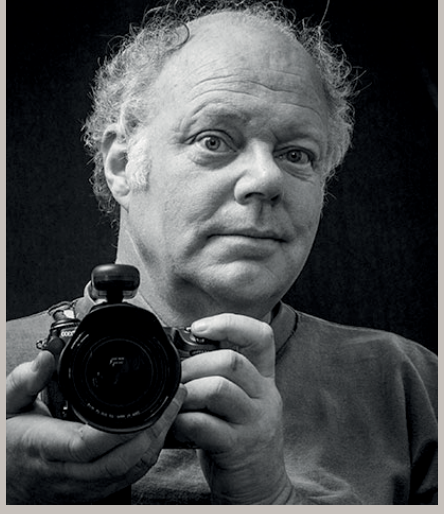

Even voorstellen

Mijn naam is Rudolph Wijburg, ik ben 59 jaar en woon sinds ruim 16 jaar in Frankrijk. Mijn laatste baan in Nederland was die van IT-projectleider bij het Facilitair Bedrijf van de ING. Ik had op het laatst schoon genoeg van het voortdurende vergaderen en van de kantoorpolitiek en om eens iets heel anders te proberen zijn wij toen (mijn vrouw, 2 kleine kinderen en ikzelf) naar Frankrijk vertrokken. De kinderen zijn inmiddels het huis uit, maar mijn vrouw Truus en ik wonen nog steeds in Bussière-Badil (in het noorden van de Dordogne). Ik ben hier indertijd voor mezelf begonnen als 'computerhulp aan huis'. Naast dit werk voor particulieren, heb ik ook een aantal zakelijke klanten waarvoor ik o.a. het netwerkbeheer verzorg en doe ik ook nog wat programmeerwerk voor de academische ziekenhuizen in Nederland. Ik ben te bereiken op rudolph@ordi-ok.com of 06 07 09 64 65.

3. Klik niet zomaar op de link in een e-mail. Als u twijfelt: ga dan zelf in uw webbrowser naar de betreffende website (door het adres in te tikken in de adresbalk). Als u toch op een link klikt, kijk dan boven in de adresbalk of het adres klopt, bijvoorbeeld de website van SFR (Internetprovider) is sfr.fr of www.sfr.fr. Als u na het klikken op de link in een mailtje van SFR terecht komt op een heel ander adres (bijvoorbeeld sfr.hatseflats.ru – goed kijken soms scheelt het maar één letter) dan gauw wegwezen! U kunt ook de muis houden boven de link in het mailtje zonder te klikken. Afhankelijk van uw e-mailprogramma kunt u dan linksonder in het venster zien waar de link heen wijst. Zie ook de illustratie. Verder horen alle websites waar u moet inloggen beveiligd te zijn met het ssl-protocol: u ziet dan in de adresbalk vóór de naam van de website 'https://' in plaats van 'http://' en bovendien ziet u dan een klein hangslotje.

Tenslotte, als u vermoedt dat uw computer besmet is geraakt met enige vorm van malware, gebruik hem dan niet meer en haal er een deskundige bij. •

Koken is leuk. Koken is een beetje kennis resp. kunde, een beetje ervaring, een beetje vaardigheden, een beetje de goede ingrediënten en apparatuur, maar koken is vooral passie, het plezier hebben in, respect hebben voor hetgeen de natuur voortbrengt en er op zo'n manier mee omgaan. En… koken is bovenal creativiteit.

Gehaktschotel

Automne en Dordogne

Een ware kunstenaar op dit gebied is Ferran Adrià van Restaurant El Bulli in Spanje, dat overigens inmiddels gesloten is. Zijn creativiteit op culinair gebied kent geen grenzen. Hij werd zelfs gelauwerd door de Spaanse minister van cultuur voor het baanbrekende werk dat hij verrichtte op het gebied van de innovatieve gastronomie. De meesten van ons zijn echter amateur-cuisiniers die er lol in hebben een leuke maaltijd op tafel te brengen. En dat hoeft niet met oesters, foie gras of een tournedos van een Charolais koe, maar dat kan ook met eenvoudige producten zoals gehakt of groenten van het seizoen, zoals in de schotel die ik voor jullie op papier ga bereiden.

Herfst-streek-schotel

En wat past nu beter bij de prachtige herfst zoals we die in Dordogne hebben gehad dan walnoten en kastanjes, beiden zeer karakteristiek voor de streek en in overvloed verkrijgbaar in deze tijd, dus die gaan zeker ook deel uitmaken van deze herfst-streek-schotel.

Wat hebben we nodig:

Voor hoeveelheden zie bereidingswijze, ze hangen ook af van het aantal personen waarvoor je deze schotel bereidt:

- aubergines (2 dikke ronde plakken per persoon)
- courgettes (zoveel plakken als nodig zijn om de dikke plakken aubergine te kunnen bedekken)
- gehakt half om half (je koopt hier *chair saucisses* (dat al gekruid is!) dat je mengt met vers gemalen *boeuf haché*; kant en klaar half om half gehakt kennen ze in Frankrijk niet)

- walnoten
- kastanjes
- eieren
- paneermeel of broodkruim
- peper & zout
- tomatensaus (boter/olijfolie, ui, paprika, knoflook, balsamico azijn, bloem, tomatensap, bruine suiker, tomaten concassées of hele tomaten of tomatenpulp in blik).
- bladerdeeg.

Ik ben zelf geen kok met weegschaal want in de meeste van 'mijn' gerechten steekt het niet op een paar gram en kunnen verhoudingen ook gewijzigd worden, maar ik zal trachten zo duidelijk mogelijk te zijn.

Eerst de saus

Bij dit gerecht begin ik met de tomatensaus die ik maak door fijngesneden uitjes in olijfolie aan te fruiten met fijngesneden paprika en knoflook. Vervolgens *degraisseer* (ontvet) ik met een scheut balsamico azijn, dan bestrooi ik met bloem en laat de bloem garen. Daarna gaan de tomatensap en de *concassées* (blokjes) van tomaten erbij. Gebruik je tomatenpulp of blikken met hele tomaten maak die dan eerst fijn in een blender of met de staafmixer, anders wordt de saus té grof. Laat het geheel goed doorwarmen, want anders kan de bloem haar werk niet doen (binden) en laten pruttelen (*mijoter*) tot de saus de gewenste dikte heeft (niet te dik maar zeker niet te dun). We zetten de saus apart tot hij goed afgekoeld is.

Dan de groenten

De aubergine snijden we in dikke plakken en grillen die in een grillpan zonder vet. Je kan het ook doen in een goede Tefalpan of onder de grill van de oven, maar in de grillpan is het meest ideaal.
Hetzelfde doen we met de plakken courgette, die we uit de lengte of uit de breedte halen afhankelijk van de dikte en vorm van de courgette, maar halen we de plakken uit de lengte dan moeten we die later nog in stukken snijden want ze moeten wel 'hapklaar' zijn.
De plakken leggen we in een ovenschaal, eerst een laag gegrilde aubergine plakken, vervolgens een laag courgetteplakken of -plakjes. Leg alles zo dicht mogelijk. Per laag even oliën (ik gebruik daar een flesje olijfolie met verstuiver voor, ideaal!) en peperen en zouten. Vers gedraaide peper is natuurlijk het geurigst en het lekkerst.

En dan het gehakt

Nu gaan we het gehakt met noten en kastanjes maken:
Ik ga uit van een verhouding 2/3 gehakt en 1/3 walnoten, kastanjes en paneermeel of geroosterd broodkruim (oud brood even in de oven drogen/roosteren en fijn maken met een mes of in de keukenmachine, niet te fijn!).
Ik reken op twee balletjes van ± 60 gram p.p. Dus eet je met 8 personen dan kom je op ± 960 gram totaal waarvan 2/3 gehakt half om half = ± 640 gram. En zoals eerder vermeld steekt het niet op een gram.
De walnoten en kastanjes (te koop in blikken of glazen potten, maar je kunt ze ook zelf rapen, roosteren en pellen) fijnhakken met het mes of in de keukenmachine, pas op dat het geen meel wordt, houd het allemaal een beetje grof, dat is het lekkerst en meest passend in dit gerecht.
Door het gehaktmengsel met de noten en kastanjes mengen we 1 ei per ± 500 gram en paneermeel tot de gewenste kneeddikte van het gehakt is bereikt. Het geheel op smaak brengen met peper en zout. Stukje proeven? Eerst bakken!

Netjes neerleggen en... smullen!

Over de gegrilde plakken aubergine en courgette gieten we nu de inmiddels goed afgekoelde tomatensaus en leggen we in een bepaalde structuur de balletjes daarin.
Die structuur moet je aanbrengen omdat je later door de bladerdeegkorst een portie moet zien te scheppen en dat is dus een plak aubergine met courgette, een balletje met tomatensaus en een kapje bladerdeeg, dus het is handig als de balletjes netjes in het gelid liggen.
De bladerdeeg leg je op de schaal nadat je de randen nat heb gemaakt met je vingers, dat plakt beter. Overlappend bladerdeeg plak je ook met water, evenals de repen waarmee je mooie figuren op het geheel gaat maken. Het bladerdeeg kwast je uiteindelijk in met een losgeklopt eitje om hem na bakken mooi bruin te laten zien.
Het geheel gaat 45-55 minuten in een voorverwarmde oven van 180° tot je een mooie bruine bovenkant hebt. •

Smakelijk appétit,
Peter Hootsen

Peter Hootsen heeft gîtes, chambres- en table d'hôtes en een minicamping 'Rastaillou' in Salles de Cadouin www.rastaillou.com.

Bent u verzekerd tegen nieuwwaarde?

En wat betekent dat?

Vrijwel iedereen heeft een inboedelverzekering (in Frankrijk meestal onderdeel van een *Assurance Multirisque Habitation*). In geval van schade wordt in principe de situatie hersteld zoals deze was vóór het optreden van de schade. U krijgt dan de reparatiekosten vergoed van de beschadigde goederen. Indien reparatie niet mogelijk is of te duur, krijgt u de waarde van gelijkwaardige nieuwe spullen vergoed, na aftrek van de waardevermindering door veroudering (*vétusté*).
Nu bieden veel verzekeringsmaatschappijen de optie van verzekering tegen nieuwwaarde (*remplacement à neuf*), maar deze term betekent niet altijd hetzelfde! In veel gevallen krijgt u de nieuwwaarde slechts vergoed als de spullen niet ouder zijn dan 10 jaar en soms is deze termijn nog korter (bijvoorbeeld 5 jaar voor huishoudelijke apparaten en 3 jaar voor computerapparatuur).
In andere gevallen geldt een dergelijke termijn alleen in geval van schade aan elektrische of elektronische apparaten, veroorzaakt door bliksem of overspanning op het lichtnet (*dommages électriques*). Bij Allianz geldt bijvoorbeeld dat bij *dommages électriques* de volledige nieuwwaarde wordt vergoed als de apparaten niet ouder zijn dan 10 jaar. Indien de schade een andere oorzaak heeft (water, brand, ...) dan geldt deze voorwaarde niet en wordt dus de volledige nieuwwaarde vergoed, ongeacht de ouderdom. Let op: om voor vergoeding van *dommages électriques* in aanmerking te komen, moet u hiervoor wel verzekerd zijn: in de meeste gevallen is dit een optie!

Dat alle verzekeringmaatschappijen in meer of mindere mate beperkingen stellen aan de vergoeding van de nieuwwaarde is logisch. Veel elektrische en elektronische apparaten hebben een maximale levensduur (die volgens sommigen door de fabrikant expres kort gehouden wordt!). De verzekering is niet bedoeld om iedereen in de gelegenheid te stellen regelmatig al zijn of haar apparatuur te vervangen.
Kortom, de verzekeringsvoorwaarden kunnen tussen de maatschappijen sterk verschillen, en daarmee ook de premies. Het is voor de meeste mensen ondoenlijk om de zogenaamde Algemene Voorwaarden (*Conditions* of *Dispositions Générales*) er op na te slaan: meestal een dik en moeilijk leesbaar boekwerk vol met de spreekwoordelijke kleine lettertjes. Veel mensen vinden het prettig om hun vragen en twijfels persoonlijk aan iemand voor te kunnen leggen, en dan nog het liefst in hun eigen taal.
Overigens is het, om vervelende verrassingen achteraf te voorkomen, goed om eens in de paar jaar uw polis en voorwaarden na te lopen: klopt de hoogte van het verzekerde bedrag nog, welke opties zijn voor mij aantrekkelijk/noodzakelijk, betreft het nog steeds mijn vakantiewoning of ben ik er inmiddels permanent komen wonen...
De vergoeding van schade aan uw huis kent weer andere voorwaarden, daarover een volgende keer meer. •

Truus van der Wurff
Allianz Nontron / Mareuil
Telefoon 05 53 56 02 09

Heel even Kerstmis

Het is vreemd, maar de droogste plaats van Frankrijk is gelegen op de zuidoostelijke flanken en uitlopers van de Vogezen. Colmar, een provinciestad in de Elzas, kent gemiddeld de minste aantallen milimeters gevallen regen van het land. En toch weten veel vakantiebeluste Nederlanders dat het in de Vogezen bepaald niet altijd stralend en droog weer is.
Vanaf september 1914 liep het meest zuidelijke deel van de frontlinie tussen Duitsland en Frankrijk – tussen Nancy-Verdun en de Zwitserse grens – dwars over de Vogezen. Berg- en heuvelachtig terrein. De frontlinie voerde langs de hoogste toppen, zoals de Grand Ballon d'Alsace. Even ten westen van het massief ligt St. Die des Vosges. Toen en nu een toeristische plaats. Weer even een paar kilometer daar vandaan liggen de dorpen St. Jean d'Ormont en Ban de Sapt. Daar vind je 'La Colline de Fontenelle'. Nu bevindt er zich een verdrietig groot gedenkteken en een oorlogskerkhof. Toen werden de groene heuvels verminkt en doorploegd door talloze loopgraven.

Het was december 1914, kort voor Kerstmis. Dagenlange, onophoudelijke slagregens en dodelijke regens van kogels, bommen en granaten, vruchteloze stormlopen op vijandelijke stellingen hadden honderden, zelfs duizenden doden en gewonden veroorzaakt. Het idyllische landschap was veranderd in een verschrikking van bloed en modder.
De Duitse en Franse legerleiding hadden 'hun jongens' onder bedreiging met de dood die treurige greppels ingejaagd met de opdracht de vijand een paar honderd meter verderop te vernietigen.

In een Franse doodssloot op de Colline de Fontanelle lag Maurice. Hij was eenentwintig jaar oud en doorweekt. Het water in de loopgraaf kwam tot aan zijn knieën. De regen sloeg met geweld op zijn helm en cape, die van binnen net zo nat aanvoelde als hij aan de buitenkant was. Het was onverdraaglijk koud. Maurice zijn gedachten gingen terug naar begin augustus, toen hij blijmoedig in de zon in St. Die op de trein naar Parijs was gestapt om ingelijfd te worden in het leger. Om een paar dagen daarna via het zelfde spoor naar St. Die te worden teruggebracht. Dit keer in uniform en met wapen en bepakking. Het was een vervreemdende ervaring geweest. Zelfde station, zelfde zon, zelfde lekker warme temperatuur. Maar zijn vriendin Daphne had dit keer geen afscheid van hem genomen, maar geprobeerd hem te verwelkomen. Dat lukte niet, omdat hij zich ogenblikkelijk op het perron met zijn compagnie in het gelid had moeten opstellen. Zijn humeur was toen nog uitstekend geweest. Hij had Daphne kussen en kushandjes toegeworpen en haar toegeroepen: "Ik kom een thuiswedstrijd spelen. We gaan jullie verdedigen daar omhoog bij de Colline." Toen had hun luitenant hem toegegrauwd, dat hij zijn kop moest houden. Dat het oorlog was.

Daphne. Ze woonde in St. Jean d'Ormond. Een dorpje. Hij in Launois. Een nog kleiner dorpje op weg naar La Fontenelle. Daar waar de weg over de Col d'Hermanpaire omhoog ging naar de Ballons d'Alsace. Daar lag nu de Beierse 39e reserve divisie. Recht tegenover hem lag de 30e reserve divisie. Daphne werkte op het postkantoor in St. Die, hij werkte er als cantonnier. Onderhoud van de wegen in de buurt. Ook die naar allebei hun dorpen. En trouwens ook nog verder

Gedenkteken Colline de Fontanelle op erebegraafplaats

Het was de dag voor kerstmis en er werd al drie dagen niet geschoten... Een soort beklemmende verveling...

naar de Colline, waar hij nu lag te schimmelen. Daphnes foto in zijn borstzak was doorweekt. Dat was treurig, maar het feit dat, als zij thuis was, zij minder dan tien kilometer van hem verwijderd was, met maar één bergkam tussen haar en hem in, maakte hem nog veel verdrietiger. Het was de dag voor Kerstmis en er werd al drie dagen niet geschoten. Niet door hen. Niet door de Duitsers. Een soort beklemmende verveling, die ondraaglijk werd, en die – wisten ze – alleen zou ophouden door een fluitje van een officier en een volgende stormloop en massacre, die hun compagnie nog verder zou decimeren. Kwam deze stilte in de gevechten door het slechte weer? Hoe het mogelijk was wist niemand, maar er kwamen berichten, dat er over de gehele lengte van de frontlinie, tot in België toe, nauwelijks geschoten werd. Of dat ze met de bajonet op het geweer de dood in werden gejaagd. Of dat ze de even zinloos op hun kant aanstormende moffen neermaaiden. Het gebeurde even niet. Langs de gehele onbeweeglijke frontlinie tot aan de Noordzee toe. Het was waar, het regende ook in Ieper en Ploegsteert in West-Vlaanderen, maar Engelse soldaten die daar in de loopgraven lagen seinden berichten door, die op iets anders als oorzaak wezen. Hoe ze het voor elkaar kregen, die berichten te versturen, wist niemand, maar het ging als een lopend vuurtje langs meer dan duizend kilometer: 'het wordt Kerstmis, tijd voor vrede'. Tot woede van de officieren aan beide zijden van het front ontwaarden soldaten door hun kijkers dat door de vijand voorbereidingen werden getroffen voor het Kerstfeest. De Duitsers waren begonnen. Er verschenen kerstbomen, waarvan de toppen boven de loopgraven uitstaken. 's Nachts zag men kaarsen branden op de houten randen van de stutten van de diepe kuilen. Over het niemandsland tussen de vijandelijke linies werd door de manschappen naar de andere kant geroepen dat ze even 'vrede op aarde' wilden.

Maurice bedacht dat hij op een symbolische plaats lag te verweken. Colline de Fontenelle. Immers als de fontanel zich niet sloot zou het leven verwoest zijn. In de kerstnacht droomde hij ervan. Hij streelde Daphne door haar haren, zag haar lieve gezicht en voelde dat er vrede was. Haar hoofd was even warm, gaaf en zacht als haar lichaam en kende geen kloven, die zich niet lieten sluiten.
Eerste Kerstdag was het droog. Er scheen een flauw zonnetje. Maurice werd aangestoten door zijn rechter buurman, een nieuwe jongen. Zijn oude kameraad was bij de laatste granaatinslag, samen met met nog drie jongens rechts daarvan, aan flarden de lucht in gevlogen.

"Ik krijg net een bericht door," zei de jongen, "in het Engels, maar we begrijpen er uit dat ze in Vlaanderen uit hun loopgraven zijn gekomen en dat Engelsen en Duitsers elkaar in het niemandsland tussen de linies een hand hebben gegeven. Ze hebben elkaar een gelukkig kerstfeest gewenst en samen kerstliederen gezongen. En voor vanmiddag hebben ze een afspraak gemaakt voor een voetbalwedstrijd. De eigen officieren doen ook mee. Alleen de hogere legerleiding die op veilige afstand van het front in een hotel zit, is woedend."

Maurice kreeg tranen in de ogen. Zo'n geweldig idee vond hij dit. Dit moesten ze hier ook doen. De Duitsers zouden het ook wel doorgeseind krijgen. Maar op het zelfde moment kreeg hij nóg een idee. En ook op dat zelfde moment – of niet de duvel, maar God zelf er mee speelde – zag hij door zijn kijker dat er aan de overkant aarzelend en behoedzaam een Duitse helm zichtbaar werd. Het bleef stil. De helm kwam verder omhoog, je zag een bemodderd gezicht. Een lach. Impulsief stak Maurice, helemaal niet voorzichtig, zijn eigen hoofd uit boven de rand van hun eigen valkuil. Overal verschenen hoofden. Aan beide zijden. Gejuich klonk op. Mannen klommen uit hun beschutting. Geen schot weerklonk. Het zachte, vale licht scheen op opengebloeide, meest jonge, gezichten. De atmosfeer was opeens verzadigd van hoop en goedertierenheid. Die atmosfeer was bijna religieus. Maurice, die niet meer naar de kerk ging, werd er toch door bevangen. Hij liep de paar honderd meter niemandsland tot in het midden, schudde handen, stak een Duitse sigaret op. Was vol van euforie.
Tot hij zich zijn idee van zo-even herinnerde en zich langzaam uit de opgetogen menigte terugtrok en ongemerkt verdween. Naar de weg toe. De weg naar zijn eigen woonplaats Launois, waarna die rechtsaf boog, rondom het einde van een bergkam, naar waar hij in St. Jean d'Ormond zijn liefde wist. Ja hij liep zelfs zijn moeder, vader en zuster in zijn eigen ouderlijk huis voorbij. Koortsachtig op weg naar Daphne. Met maar één gedachte: haar zien. Haar voelen. Haar kussen. Ze zou op de ochtend van de eerste Kertsdag zeker thuis zijn. Hij herinnerde haar op het perron van la gare de St. Die te

hebben toegeroepen, dat hij een thuiswedstrijd kwam spelen. Na een paar kilometer snelwandelen doemde het plaatsnaambord in de verte voor hem op. St. Jean d'Ormond! Daphne! Tot dan toe was de weg volledig verlaten geweest. Nu zag hij een op de rand van het dorp een wachtpost van Franse soldaten. Landgenoten. In hetzelfde uniform als hij. Een voorpost ter bescherming van de generaal in zijn hotel in St. Die! En opeens realiseerde hij zich dat wat wat die mannen moesten zien en denken: desertie. Zijn uniform zat onder de loopgravenmodder.
Maurice was verlamd.
"Schiet maar", dacht hij, "schiet mij maar dood. Hier op weg naar mijn geliefde. Als jullie mij gevangen nemen word ik toch gefusilleerd. Als afschrikwekkend voorbeeld. Met Daphne huilend. Ergens. Overstuur. Omdat ze weet. Een thuiswedstrijd ... quel malheur."
Toen kwam er een andere reflex in hem op. Hij draaide zich om en rende in een verdwaasde spurt terug. Hij had nog nooit zo hard gelopen. Hij was licht. Zonder bepakking.
Er kwam geen kogel in zijn rug. Hoe was het mogelijk? Was dit omdat het Kerstmis was? Kenden die jongens ook de berichten van elders aan de frontlinie? Om een bocht heen, matigde hij hijgend zijn pas. Er heerste een onbeschrijflijk stille en vreedzame atmosfeer. Bomen, hoewel kaal, stonden beschermend gebogen langs de weg. De lucht was zuiver. De blauwe lijnen van de achter elkaar zichtbare bergkammen waren onbeschrijfelijk mooi. Wederom liep hij zijn ouderlijk huis voorbij. Nu in een volledig lege droom. Zonder gedachten of verlangens. Helemaal leeg. Verzoend en verkrampt. Vol van oorlog en vrede. Harde wanhoop en zachte weemoed. Verdoofd.

Gejuich klonk op...Geen schot weerklonk. Het zachte, vale licht scheen op opengebloeide, meest jonge, gezichten.

Op de Colline de Fontenelle tussen alle kameraden uit Frankrijk en Beieren stak hij een sigaret op waarvan hij de herkomst niet wist. Hij voedde zijn verdoving met een sterk drankje, dat even goed in Schwaben als in de Périgord gestookt kon zijn. 'Vrede op aarde in de mensen een welbehagen.' Het was al eeuwen lang een balsem op de wonde. Voor even. •

Theo Voorbij

Het verhaal van onze Speciale Blend

GRAANDISTILLATEN EN GELAGERDE GRANEN-EAU-DE-VIE

Sinds 1691 stookt de familie Nolet in Schiedam jenevers met karakter. Die stook je niet zomaar, die stook je met passie en geduld. Het geduld dat Carel en Bob Nolet, de elfde generatie, hadden bij het creëren van KETEL 1 Matuur. Onder toeziend oog van vader Carel Nolet Sr. stookten zij samen met de meesterstoker van KETEL 1 deze ambachtelijke jenever. De nieuwe trots in een lange en rijke historie.

De kern is een speciale blend van hout gelagerde granen-eau-de-vie, jeneverbessen en kruiden. Die krijgt alle tijd om op onze vatenzolder in fusten van eikenhout tot volle wasdom te komen. Het resultaat proeft u terug in de gerijpte graanjenever die zich KETEL 1 Matuur mag noemen. Eigenzinnig van karakter en daarom niet onbeperkt leverbaar.

KETEL1® Een verhaal apart www.ketel1.nl

Geen 18, geen alcohol. Geniet, maar drink met mate.

Ongeacht waar u woont in Frankrijk,

Agence **GENERALI Françoise Roques** en haar medewerksters staan tot uw beschikking om uw woonhuis-, auto-, of aanvullende ziektekostenverzekeringen te bestuderen en zoekt met u naar een optimale oplossing voor uw persoonlijke situatie.
Voor een vrijblijvende en heldere offerte kunt u contact opnemen met onze Nederlands sprekende contactpersoon **Els Caylar- Burgersdijk**.
Onze clienten kunnen rekenen op een begeleiding in de Nederlandse taal.

Tel: 04 67 95 18 99 (vragen naar Els) Mobiel: 06 21 03 61 48
Email: vertrouwdverzekerd@orange.fr

GENERALI assurances
No Orias: 0719 505

Françoise Roques
Agent Général d' Assurances
61 rue Saint Alexandre
34600 BEDARIEUX

FROMAGERIE CHAMPS FLEURIS

Hollandse kaas, vers van het mes, aan huis geleverd door heel Frankrijk.
Fromagerie Champs Fleuris, de Hollandse kaasboer in Frankrijk bij u thuis.

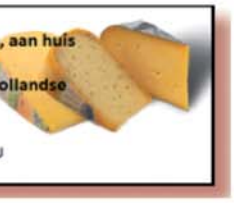

WWW.FROMAGERIECHAMPSFLEURIS.EU

TOPTUB.fr

Heeft u geen zin meer in problemen met uw zwembad?
Wij kunnen u helpen!
TOPTUB doet wateranalyse en -behandeling. Wij installeren en onderhouden diverse sterilisatiesystemen op basis van zoutelectrolyse of chloordoseringsapparaten gekoppeld aan een Ph regeling.
Hedendaagse fabricatienormen maken zwembadliners steeds kwetsbaarder, een perfecte waterbalans is van het grootste belang.
Natuurlijk geldt dat allereerst voor uw eigen zwem-comfort.....
RESULTAAT: EEN SPRANKELEND SCHOON EN GEZOND ZWEMBAD
web: toptub.fr
Bel of mail naar ALBERT GORLEE
Email: info@toptub.fr
Mobiel: 0681912836
Tel: 0553242116
Siret: 381563329

HEB JE HET GEVOEL DAT JE NIET GEHOORD WORDT?

Lucia Soeters Hulp bij levensproblemen

Naar je luisteren en je helpen je leven (weer) op de rails te krijgen. Dat is wat ik kan bieden.
Individuele en relatietherapie.
Gediplomeerd beoefenaar van Gestalt therapie, IFAS Parijs

05 55 08 16 90 / 06 73 72 11 36 www.retabout.com

Ferronnerie Theo van Os

De specialist voor al uw ijzer- en smeedwerk.
Van ontwerp tot eindproduct. Restauratie en reparatie.

Lieu dit Brégérac
24390 HAUTEFORT
DORDOGNE
Tel 0033 (0)553 501171

www.ferronnerie-vanos.com email: ferronnerie.vanos@orange.fr

Agence Immobilière Herman de Graaf
Real Estate - Dordogne

Le Bourg – 24800 ST. JEAN DE COLE
Tel.: 05 53 62 38 03
Fax: 05 53 55 08 03
agence@immobilier-dordogne.com
www.immobilier-dordogne.com

Landelijk Wonen Frankrijk

Han Giele
La Porcherie
19130 St Bonnet La Riviere
+33 555256964 of +33 695114999
www.landelijkwonenfrankrijk.nl
info@landelijkwonenfrankrijk.nl

Correze Dordogne Haute-Vienne

Allianz

Cabinet J. C. PLANCHON Verzekeringen

Kent u de verschillen tussen de diverse verzekeringen in Nederland en Frankrijk?
Wilt u verzekerd zijn van een goede afhandeling van eventuele schades?
Vraag dan gerust mijn advies of een gratis voorstel t.b.v. uw specifieke situatie.

Uw Frans- / Nederlandstalige contact: Truus Wijburg-van der Wurff

24300 NONTRON 24340 MAREUIL

Tel. direct: 05.53.56.09.01 Fax.: 05.53.56.99.93 E-mail: H924281@agents.allianz.fr n° orias 07 003 918

Waarom zingen we?

De tekst van een vrolijke Duitse canon gaat zo:

**"Wo man singt, da lass dich ruhig nieder,
böse Menschen haben keine Liehiehiehiehieder,
sondern nur ein Radio und ein Fernsehapparat"**

In het Nederlands zeggen we dan: "Zingen verbroedert (m/v). Wie zingt, heeft geen tijd voor negatieve gedachten in wat voor vorm dan ook." De zangers in *La Chorale de Cazals*, mijn veertigkoppige koor dat nu drie jaar bestaat, laten dat ook steeds heel mooi zien, of eigenlijk horen. Een avondje hard repeteren en lekker zingen werkt bevrijdend en maakt blij.

Een koor is een sociaal organisme. Omdat zingen immers verbroerdert, weet ik van veel mensen wat hen beweegt en bezighoudt. En omdat ik 'de juf' ben, wordt me ook verteld wat het zingen daarin voor hen betekent. Als Josée zingt, voelt ze haar heimwee naar haar thuisland België niet. Ook Jennifer voelt dat het koor haar een reden geeft om niet zoveel met 'thuis' bezig te zijn, en in plaats daarvan serieuze pogingen te doen om echt te wortelen in haar nieuwe omgeving. Nancy, een Engelse die binnenkort een zware operatie moet ondergaan, zingt de sterren van hemel nu het nog kan, tot ze aan het einde van een repetitie rode koontjes en stralende ogen heeft. Nicole, die al zingend de emotie voelt opkomen rondom haar zieke schoonzoon, zegt: "Ik gooi het verdriet er gewoon uit." Een 75-jarige ex-windsurfer uit de States heeft het zingen ontdekt als vervanging voor het sporten ("It just feels so cool!"). Een nuchtere Britse zegt alleen maar: "Ik zing om psychisch gezond te blijven."

Kerk Cazals

Homo ludens is homo cantans. Herinner je de liedjes die je vroeger bij het spelen zong. Of het zingen bij de afwas, waardoor afwassen gezellig werd (mijn afwasmachien moet al drie jaar geïnstalleerd worden maar ik vraag me af of het er ooit van komt). Om nog maar te zwijgen van de liedjes op school, in de kerk. Ik zou hierbij dan ook een oproep willen doen aan iedereen die dit leest om de oude liedjes uit dat hoekje van je brein te trekken, de spinnewebben eraf te strijken, het stof eruit te slaan en ze te zingen. Samen met andere zul je tot een indrukwekkende lijst komen èn en een leuke avond hebben. Ken je die nog? Oh ja, en hoe ging die ook weer. Met de feestdagen in het vooruitzicht heb je al een mooie kapstok voor het genre. Organiseer eens een avond met alleen maar zang in plaats van borrelpraat. Wedden dat je lange tijd niet zo gelachen hebt.
Nog eentje dan. Jannie, een extraverte Nederlandse die trouw mijn Singalongs-for-everyone bezoekt (eens in de twee maanden pop uit de jaren zestig, zeventig en tachtig zingen op zaterdagmiddag in Cazals) roept steeds weer: "Ik ben natuurlijk een brommer, maar ik vind het zo LEUK!" Als je vroeger te horen hebt gekregen dat je bromt, vals zingt of maar beter kunt playbacken als de klas zijn zanguurtje heeft, is de kans groot dat je op dit moment niet durft te zingen en nog steeds je mond houdt als anderen losbarsten in gezang. De kans is ook groot dat je helemaal niet zo vreselijk zingt als men je vroeger vertelde. Weet je, zing gewoon. In de auto of onder de douche. Kan jou het schelen. Iedereen heeft het recht om te zingen.
Daarnaast heb ik Jannie nog nooit horen brommen. Ze zingt al die bekende liedjes uit volle borst en is gewoon blij dat ze besloten heeft toch haar mond open te doen. "Wo man singt, da lass dich ruhig nieder." En zing lekker mee. Ik krijg graag reacties van iedereen die een zangavondje heeft gedaan. •

Anke de Bruyn is piano- en zangdocent op de grens van de Lot en de Périgord en organiseert zomerzingvakanties.
Meer informatie: info@papageno.net

Schaakrubriek

door Richard van Tienhoven

Oplossingen Drop of Stroopwafels 110

Opgave 1 (Kollars - Osmanodja, Ströbeck 2015)
44. ...Dg4! en wit gaf het op vanwege 45. hxg4, Th1 mat
Opgave 2 (Stonajovic – Yildiz, Dubai 2015)
19. Le5! Wit is precies op tijd om het schild van de vijandelijke koning te vernietigen. Zwart gaf het op.
Opgave 3 (Safarli - Grandelius, Dubai 2015
48. Dh6+, Kf7 49. Tf4!, exf4 50. Te1 rustig de dreigingen Dg7 en Dh7 versterkend.
Een onaangename verrassing voor de zwarte koning, die zich voorbereidde op een lange wandeling.

Dit keer drie goede oplossers, te weten Reinout Brummelkamp, Henk Kastelein en Jurrien Roest. Proficiat heren!

In dit nummer drie nieuwe opgaven, op dezelfde wijze als aangegeven in het vorige nummer. Namelijk niet 'wit of zwart geeft mat in x zetten', maar de vraag: geef aan wat wit of zwart moet spelen om te winnen, met een uitleg daarbij. De uiterste inzendtermijn is 15 februari 2016.

Door een intensieve, tijdrovende verhuizing moet ik u tot mijn grote spijt dit keer wetenswaardigheden onthouden.
De volgende keer zal de rubriek weer op de normale manier worden samengesteld.

Ik wens u heel fijne feestdagen, een prettige jaarwissel en dat 2016 voor u voorspoedig mag verlopen.

riant.pp11@gmail.com

Opgave 1

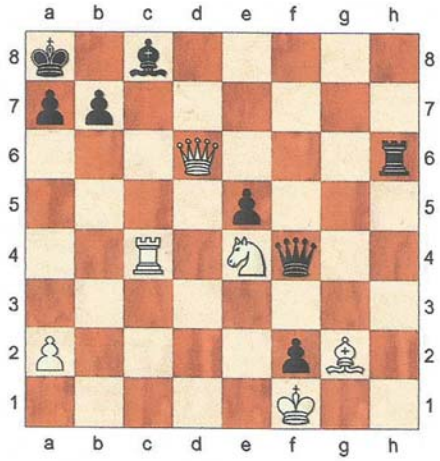

zwart aan zet

Opgave 2

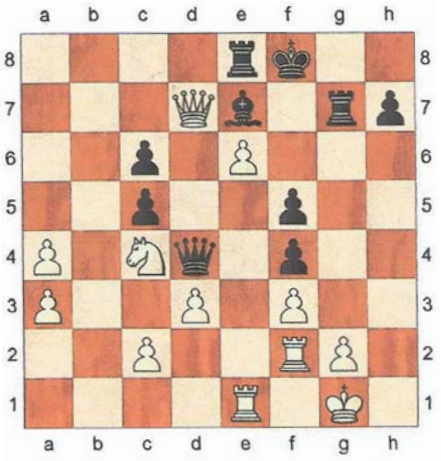

zwart aan zet

Opgave 3

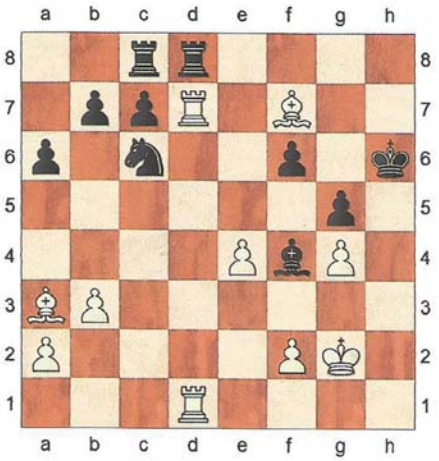

wit aan zet

Internationaal verhuizen?

Kuiper De Internationale Verhuizer verzorgt uw internationale verhuizing tot in de puntjes. Met meer dan 80 jaar ervaring is uw waardevolle inboedel bij Kuiper in goede handen. **Wekelijks** rijden er luchtgeveerde verhuiswagens naar en vanuit onder meer Frankrijk, Spanje, Portugal, Zwitserland en Italië. Een persoonlijke en professionele benadering garanderen een zorgeloze verhuizing. U pakt uw koffertje...wij de rest!

- Eigen (Nederlandstalige) vestigingen in heel Zuid-Europa
- Wereldwijd betrouwbaar en ervaren agentennetwerk
- Moderne opslagfaciliteiten in Nederland en op de bestemming
- Tevens frequent op andere Europese en Overzee bestemmingen
- Door combinatielading **gunstige en concurrerende tarieven!**

Kuiper
DE INTERNATIONALE VERHUIZER

Van Houten Industriepark 12 1381 MZ Weesp
T +31 (0)294 418080 E info@kuiperbv.nl
F +31 (0)294 418157 W www.kuiperbv.nl

Bel gratis (zonder landcode) vanuit:
Spanje: 900 993 131 Zwitserland: 0800 555 733
Portugal: 800 831 458 Frankrijk: 0800 905 909

ERKENDE VERHUIZERS IAM FEDEMAC EUROPEAN MOVERS

U pakt uw koffertje... wij de rest!

Heineken
open your world
SUNRISE
BELONGS TO
MODERATE
DRINKERS
ENJOY RESPONSIBLY